

Sigurne Rottavik

Schuchle

(Pohles)

శ్రీకృష్ణకవిశాస్త్రి.

సుజ్ఞానరత్నావళియను

వేదాంతకీర్తనలు.

ఇది శ్రీకృష్ణుడు శిష్యులరంపరలో సుకంఠిని

పోకల - శేషచలమునాయనివారిచేతను

తొల్లింటిపెద్దలచేతను

రదియింపబడిన

౧౦౦. తత్వకీర్తనలను

జక్కగాపరిశీలించబడి

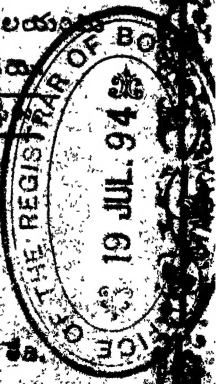
రాగతాళములతోడ

చిన్నతరు:

వె. నా. జాబ్బిముద్రాక్షరశాలయందు

అచ్చుచేయించిప్రచురింపబడియె

మూడవకూర్పు ౨౦౦౦ - ౧౯౯౯

రెజిస్టరు నంబర్ ౧౯౯౯.

1894 సం॥ జూలై ౧౯ - ౧౯౯౪

Registered Copy-Right.

15
254

శ్రీ సద్గుర వేదము.

ప్రకటనపత్రిక.

శ్రీమద్వైష్ణవపురుషులున, పెద్దినాయనిచేట నాటుపిల్లారి
గుడిపిట్ట వాటసంఖ్య ప్రకటనల శుందిరంబున,

15408			వెలలు.	పోస్తేజి.
అంకితము. టి. తా. గురుగీత	0-5-0	0-0-0
శ్రీకృష్ణమదీక్షితీయమును అచలగ్రంథం	0-0-0	0-0-0
శ్రీకృష్ణగీతత్వ కందార్థ తాత్పర్య ప్రకటన	0-0-0	0-0-0	0-0-0	0-0-0
శ్రీకృష్ణగీతావృత్తమును 02-రాజావృత్తము	0-0-0	0-0-0	0-0-0	0-0-0
పద్మపుష్పముల ఇంద్రజాలపుకథలు	0-0-0	0-0-0
శ్రీవక్రమార్గమును సంచారము ప్రకటనము	0-0-0	0-0-0
శ్రీకృష్ణగీతావృత్తమును ద్వితీయమును మార్గము	0-0-0	0-0-0
శుకపంచవింశతీయము చిలుక చెప్పిన కథలు	0-0-0	0-0-0	0-0-0	0-0-0
భక్తవిజయంబును మహాపతివ్రతలకథలు	0-0-0	0-0-0
ఉపాపరిణయము	0-0-0	0-0-0
సృగుమహాకావ్య చరిత్రం	0-0-0	0-0-0
యోగాసంద చరిత్ర	0-0-0	0-0-0
అద్వైతరహస్యం	0-0-0	0-0-0
ఆత్మవిలక్షణసారం	0-0-0	0-0-0
ఆంధ్రపంచీకరణము	0-0-0	0-0-0
నిర్గుణగురురాయ శతకము	0-0-0	0-0-0
అచలగురుగీతాశతకము	0-0-0	0-0-0
బసవశతకం	0-0-0	0-0-0

ఈరిజిప్తు గ్రంథములన్నియు నీక్రిందసంతకముచేసి
వారియొద్ద విక్రయింపబడును.

ఇట్లు,
గ్రంథకర్త.

పోకల - శేషాచలమునాయుడు

విషయ సూచిక.

పోతులూరివీరబ్రహ్మంగారి కీర్తన.

౧. ఓంనమఃశివాయ సిద్ధమైన
౨. శివపంచాక్షరిమంత్రంపరశి
౩. ఎంతమంచిగురుడుదొరికెనే
౪. చెప్పెదగురుమహిమతెలిసి
౫. ఊదేలిత్తులపైగానుండే
౬. చిల్లర రాళ్లకు మొక్కుచు
౭. కాశికిపోవలెనా
౮. నడిమికంటిలోను నారాయ
౯. యజ్ఞముజేసే సుజ్ఞానులకు
౧౦. పాదసేవకుడపాదరక్షకు
౧౧. కనుమద్గిరపోయి కదలకే
౧౨. దరిజేయకడతేయధాతవై
౧౩. ప్రపంచనడతలు జూటపెద్ద
౧౪. ఏపూరయ్యామిదేపూరు
౧౫. చెప్పులేదంటనకపాద్యేరు
౧౬. నేజూచినానే బ్రహ్మము
౧౭. ఈజన్తమికదుర్లభమురా
౧౮. ఏదిరాకులము
౧౯. అందమైనపువులు గోతామ
౨౦. ఎంతరెక్కతిరిగిననేమిలే
౨౧. ఆహా బ్రహ్మాండమైనది ఆది
౨౨. చెడుగుడాడెనే బ్రహ్మాంబలి
౨౩. ఎక్కడివింతెవోకమ్మా
౨౪. పోతుండన్న చెప్పకలేచిపో
౨౫. రమ్మనెగురునిరమ్మనే
౨౬. సిద్ధపుగారికీర్తనలు.
౨౭. జలవాహీరమ్మనెనే

౨౭. చందమామ-చందమామ

౨౮. తియ్యనిమామిడిపండు
౨౯. ఏలయూడహమ పనికిరాని
౩౦. కులమెంచగానేల
౩౧. మనసుమనసునబెనగి
౩౨. మగ్గంబెట్టినేసేటందుకు
౩౩. జ్ఞానబ్రహ్మానందయోగికీర్తన.
౩౪. జ్ఞానబ్రహ్మానందయోగి
౩౫. వీరలింగగురువులవారి కీర్తన.
౩౬. ఎవరనియడిగితెసిగ్గోచు
౩౭. ఏగంటివారికీర్తనలు.
౩౮. ఇదిగోగంగాయాత్ర
౩౯. చేతులకందపురెండు
౪౦. కంటిమయ్యాకైవల్యము
౪౧. సంధ్యవార్చవిధముతెలియ
౪౨. గుట్టుతెలిసితెలుసుకోరె
౪౩. చదివినందుకుమోక్షపా
౪౪. కోరికోరిపరమగురుని.
౪౫. సాగనైనకన్నులచూపు.
౪౬. కంటిపాపలంటరా
౪౭. కంటిపాపలంటరా
౪౮. కంటిపాపలంటరా
౪౯. అడిగినప్పుడెచెప్పగూడునా
౫౦. రామభజనసేయరాల్మీకా
౫౧. పూదోటబ్రహ్మంగారి కీర్తనలు.
౫౨. అదిగోమాడవెమనసా
౫౩. అదిరాముక్తికిత్రోవ
౫౪. విడెప్పదానుగారి కీర్తనలు.
౫౫. చెడుగుడాడెనేమారంగ

చిత్తూరినరసింహాచార్యుల కీర్తనలు.

౪౯. ఎక్కడవాచినబ్రహ్మయంబ
౫౦. మాయనుసరికేమర్తము
౫౧. నాదంబలిజాగతగావిను
౫౨. మరీచింమరీచింబసరా
౫౩. కుక్కనుబట్టెవక్రము
౫౪. కామముమరచేసేమము
౫౫. జీవమామాయాజీవమా
వరసారాయణ దానులవారి కీర్తన
౫౬. బ్రహ్మజ్ఞానిగురుతులీరీతుండు
నారాయణగురువులవారి కీర్తనలు.
౫౭. మాయనుసరికినవాడు
౫౮. ఆనందమయునుగావలెను
౫౯. అన్నమేబ్రహ్మమరా
౬౦. అంతాచిన్నయఅఖండ
౬౧. మోసపోకమూడాశలు
౬౨. సత్తుచిదానందయోగి
౬౩. ఎన్నిజన్మములెత్తి ఎన్ని
౬౪. బయలేభావనసేయరా
౬౫. గుహాపదేశంబాయెగదా
వరకురామనరసింహాచార్యుల కీర్తన
౬౬. ఇదిగోరగురుకీలకం

శివపురమువారి కీర్తనలు.

౬౭. నిండుపున్నమనాడు
౬౮. పొందుగానుసమాధిలో
అదికేశవులవారి కీర్తన
౬౯. దేశకుసీగ్గుకుసూమెల్లకడి
వీరాస్వాములవారి కీర్తన
౭౦. ఉన్నాడెత్తుచిన్నయప్రభువు

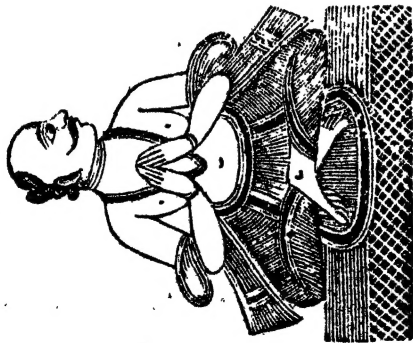
విజయశివవారి కీర్తన

౭౧. మొనలమీదుగతలలు
మహమ్మదుపాసేకవారి కీర్తన.
౭౨. ఊయదుకొలిమితిత్తుల.
రామబ్రహ్మమువారి కీర్తన.
౭౩. కారణగురుదేదుకతిరుగ
నున్నపుసుటరాఘవులవారి కీర్తన.
౭౪. భాంచేతునేనెంతోకెప్పిన
వెంకటగురువులవారి కీర్తన.
౭౫. ఊరికిపోవతెరాపరబయ
బాలకృష్ణదాసువారి కీర్తన.
౭౬ ఎక్కడతిరిగినలేదురా
శివయోగీంద్రులవారి కీర్తన.
౭౭. కొలువైయున్నాడెనద్దురు
తరిగొండవెంగువారి కీర్తనలు.
౭౮. సద్యస్తువయందెనన్ను
౭౯. చెడుదంటెనేమిమంచి
౮౦. సోహంసోహం
౮౧. శివుడంటెనేమిశేశవుడంటె
౮౨. జ్యోతివెలుగుచున్నది
౮౩. బ్రహ్మమేదోదెలుపరయ్య
౮౪. జీవాసీపునినుగానలేవా
౮౫ శ్రీగురునికొనియాడవె
అంగళ్ళగురువులవారి కీర్తన.
౮౬. కన్యప్రాయమైనచిన్నది
శ్రీచెంచురాజగురువులవారి కీర్తన.
౮౭. మదితిలోనద్దురునిజాచి
శేషాచలహృద్యునికీర్తనలు.
౮౮. పాదురజనులార

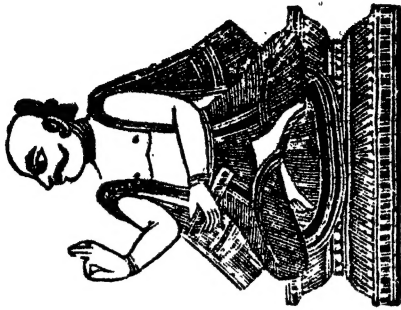
౯౯. పంచవన్నె చిత్తకలారా
౧౦. చూచినత్రామరారన్న
౧౧. హంససుదరియారా
౧౨. వ్యర్థముకావద్దచెలియారా
౧౩. యోగిపరునిందలుచేసితె
౧౪. కొండమిదిచిన్నదాన
౧౫. నువ్వినువ్వియోగులార
౧౬. గొల్పియనుచుపాడరే
౧౭. మోచ్చరికగురురాయ
౧౮. లాలిముద్దులహంస
నకులాభరణదాను కీర్తనలు.
౧౯. శ్రుణుగురువాక్యం
౧౦౦. ఎక్కడతిరిగినలేదురా
లేగరాయభక్తుని కీర్తన.
౧౦౧. నాదమువినరాజీవ
దత్తాత్రేయలవారి మంగళం.
౧౦౨. మంగళం మంగళం
శేషచలాహ్వయని మంగళం.
౧౦౩. మంగళం మంగళం
నానరుమహమ్మదు మేలుకొలుపు
౧౦౪. మేలుకొనుమీ తల్పదంబు
బ్రహ్మంగారిమేలు కొలుపులు.
౧౦౫. మేలుకొనవే తారకంబున

౧౦౬. హరిహరి-పీఠీవ.
శివరామదీక్షితులవారిపదనమలు.
౧౦౭. పదవిశేందక ముక్తిపథము
ఆపుగురునిఆచలకీర్తన
౧౦౮. అదిగోచూడండి
రామకృష్ణయ్యగారి కీర్తన.
౧౦౯. వెయ్యిరా-భేరివెయ్యిరా
నుబ్బకవిరాజు గారి కీర్తన.
౧౧౦. ఏదిరాజననమరణము
కాలునకొటప్పగారి కీర్తన.
౧౧౧. సమ్మిశిష్యులగాంచుమని
శేషచలాహ్వయని కీర్తనలు.
౧౧౨. నందనంబాచరించెద
౧౧౩. బ్రాంతినిరసనంబయ్యె
౧౧౪. ఏమియుగానిదిది
౧౧౫. ఎంతోవింతగానున్నదమ్మ
౧౧౬. వినరానదానందయోగి
౧౧౭. పట్టుగానుగురుని పాదము
౧౧౮. యోగివినరా నర్దురుబోధ
వేంకటరావుదామ కీర్తన.
౧౧౯. ఆహాప్రపంచరహితమే
శేషచలాహ్వయని మంగళం.
౧౨౦. మంగళం మంగళం.

ముందుఅచ్చవేయబడిన ౧౦౮ - తత్వకీర్తనలతోడ
మొదల ౧౨-తత్వకీర్తనలు మేలుకొల్పులతోడ చేర్చబడి
మొత్తం ౧౨౦ తత్వకీర్తనలు అచ్చకూర్పించి ప్రచురిం
పబడియె.

శిష్యుడు
వేంకట్రావు.

అచల గురుడు
పోకల - శేషాచలమునాయుడు

శ్రీనధ్వరవేదము.

సుజ్ఞానరత్నావళియను వేదాంతకీర్తనలు.

శ్రీమద్వేదాంత ప్రవర్తకులును, సచ్చిదానంద స్వ
రూపులును, మహా యోగపురుషులును, అష్టాంగయోగ
సమాధి నిష్ఠా గరిష్ఠులును, జ్ఞాన విజ్ఞాన సంపన్నులును
అయిన పెద్దలచేత రచియింపబడిన తత్వకీర్తనలు.

పోతులూరి వీరబ్రహ్మముగారి కీర్తనలు.

(౧.)—రాగము నాదనామక్రియ - అటతాళము.

కల్ల వి.

ఓంనమః శివాయసిద్ధమైనాపదవి - ఓంకారమేదిరా నైారి ||

అను కల్ల వి.

ఒనరుగా త్రికూట భూమధ్య మందున్న వాడెవ్వడో
చూడరోరి ||

శ ర ణ ము లు,

అ ఆలు పదియారు అక్షరంబులకాది హరుడెవ్వడో
చూడరోరి - అహంకారమను చిలుక హంసతో గూడు
కొని ఆదించుచున్నాడూరోరి || ఓంనమః || క ఖాలు పదిరెం
డు పర్వములుచేసుకొని కర్ణమేనుకచూడరోరి - కదిసిరే
కులతుడను కాంతయొకటున్నది కరకంతు డెఱుగరాయో
రి || ఓంనమః || తథదధాయన తత్వములమేలెఱిగి తలుపు తి

సుకచూడరోరి - తెరతేరకాడు యీదేవాలయంబులో తే
టగానున్నాడురోరి || ఓంనమః || యరలవ నారాయణ పరబ్ర
హ్మమితడనుచునీశ్వరీయాశ్వరుడురోరి-శవసహాయనేశివ
పోతులూరయ్యసాక్షియైయున్నాడురోరి || ఓంనమశివాయ||

(౨.) - రాగము ఇంగ్లీషువర్ణ మెట్టు.

క ల్ల వి.

శివపంచాక్షరిమంత్రం - పర - శివయోగులకే జపసూత్రం|

అ ను ప ల్ల వి.

అవిరళయోగంబందిన వారికి - ఆరింటిమీద చిద్రూపం || శి||

చ రణ ము లు.

విదుముఖంబుల పెనగింది అయిదక్షరముల నమరింది
అయిదు అయిదులు యిరువై యైవై అఖండ తేజంబీమం
త్రం || శివ|| మూడుత్రోవలది సాకారం మూటి నడుమను
శ్రీకారం - చూచేదంతయు సాకారం చూపునిలిపితే నిరా
కారం || శివ|| సుషుమ్నాంతమున గురు తేజం అష్టకమలమున
శివపూజం - వేయికమలమున మహాపూజం-గురువీరేశ్వని
ఘనతేజం || శివపంచాక్షరి మంత్రం||

(౩.) - రాగము నాదకామక్రియ - వికరాళం.

ప ల్ల వి.

ఎంతమంచిగురుడుదొరికెనే - ఓయమ్మలార || ఎంత||

అ ను ప ల్ల వి.

ఎంతమంచి గురుడు దొరికె అంతరంగమందు నన్ను
చింతలేక గురునిపాదము చింతజేరియుండమనెనే || ఎంత||

చ రణ ము లు.

కన్నులు వీనులుమూసి గాలిరాకపోకదెలిసి - పున్నమ
వెన్నెలబైట కన్ను దెరచిచూడమనె ఎంత॥ పంచకోశము
లుబాసి పంచముద్రలన్నిరోసి - పంచవింశతి తత్వమావల
బట్టబైటజేరుమనె ఎంత॥ షరముమహమ్మదు బ్రహ్మమే
నారాయణుడు- ధరలోశివపోతులూరిదైవరాయణొక్క
డనె ॥ ఎంతమంచి గురుడు వారికెనే ॥

(౪.)—రాగం కాళోజి - ఆటతాళము.

పల్లవి.

చెప్పెదగురుమహిమ తెలిసినంతటమీరు తెలుచుకొండి ॥

అను పల్లవి.

విప్పిచెప్పగనేనెంతటివాడను - శరణంటివొప్పుకొండి ॥చె॥

చ రణ ము లు.

చింతమానుమీద చేమంతిపూశెను తెలుచుకొండి- ఆ
చేమంతిమీదను చెంగల్యపూశెను తెలుచుకొండి ॥చెప్పె
ద॥ భూరుహమునరెండు పుట్టలుగలవయ్య తెలుచుకొండి-
ఆపుట్టలలోరెండు పెనుబాములున్నవిపట్టుకొండి ॥చెప్పెద॥
పట్టుకొనినమీద పైగారెండుగుండ్లు తెలుచుకొండి - ఆ
గుండ్లమీద నొక్కగూబ కూర్చున్నది తెలుచుకొండి ॥చె
ప్పెద॥ మూడుమూలలపెట్టె మూతదీసె నేర్పు నేర్పుకొం
డి - ఆమూతదీసితె పెద్దభూతము గనుపడును తెలుచుకొం
డి ॥చెప్పెద॥ భూతమునెత్తిన జ్యోతియొక్కటికలదుతెలు
చుకొండి - ఆజ్యోతి వీరబ్రహ్మం శివపోతులూరయ్య తెలు
చుకొండి ॥చెప్పెద॥ తెలిశినవారికి తేనెమామిడిపండు తె

లునుకొండి - తెలియని వారికి వివముష్టిపండని తెలుసు
కొండి చెప్పెదఁ

(౫.)—రాగం ముఖారి - వికతాళము.

పల్లి వి.

ఊదెతిత్తులపైగానుండె - ఊన్మణితెలియర - ఓరన్నా ।

అను పల్లి వి.

తిత్తులనడుమను చక్షులమీదను-చీకటిగొట్టర-ఓరన్నాఁడఁ

చరణములు.

చీకటిగొట్టను తోకనాలుక తీసుకలేపర-ఓరన్నా - తీ
సుకలేపితె కాకకుపాముచిట్టునలేచర - ఓరన్నా ॥ఊదె॥
తేంఱుచక్రముల నట్టనడుమ అనేమనిలేపర- ఓరన్నా - ఓం
కారిండుకయున్నది పాము కొంకకలేపర-ఓరన్నా ॥ఊదె॥
అరుచక్రముల కావలయీవల లోపలవెలుపల-ఓరన్నా -
అరుచక్రముల బెనుచుక పాము - అధోముఖంబై -ఓర
న్నా ॥ఊదె॥ రెండుచక్రములు విడిబడియున్నవి కుండలి
లేపర - ఓరన్నా - రెంటికిసూత్రము మలిచుట్టాక్కటె
లేపె పోతులూరి వీరన్నా ॥ఊదె॥

(౬.)—రాగం భన్యాసీ - వికతాళము.

పల్లి వి.

చిల్లర రాళ్లకు మ్రొక్కుచునుంటె -

చిత్తము చెడిపోనురేవారే ।

అను పల్లి వి.

చిత్తమందునచిన్నయజ్యోతిని - జూచుచునుండుఁ సరేసరే ।

చ రణ ము లు.

ఒక్కప్రాద్దులనియెంచునుంటె- ఒనరుగచెడుదువు-
ఒరేఒరే - ఏకమైన యావైభవమూర్తిని జూచుచునుండు
ట-సరేసరే ||చిల్లరరాళ్లకు|| నీళ్లలామునిగి గొణగుచు నుం
టె నిలకడ చెడునుర-ఒరేఒరే - నిలకడనుండే నిర్మలజ్యో
తిని జూచుచునుండుట-సరేసరే ||చిల్ల|| బాధగురువులపం
చనుజేరితె భావముచెడునుర - ఒరేఒరే - భావమందున
బ్రహ్మకాంతిని జూచుచునుండుట-సరేసరే ||చిల్లర|| భూ
ములుఅడవులుతిరుగుచునుంటెబుద్ధులుచెడునుర-ఒరేఒరే-
బుద్ధిలావుండేపున్నమచంద్రుని జూచుచునుండుట-సరేసరే||
చిల్లర|| వీరయ్య చెప్పినవాక్కును నమ్మితె వివరము తెలు
సును-ఒరేఒరే - వివరమందుండే విగ్రహమూర్తిని జూచు
చునుండుట- సరేసరే ||చిల్లర||

(2.)—రాగం శాయాశాశవి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

కాశ్చికి పోవలెనాతీర్థము - మోసుకరావలెనా ।

ఆ ను పల్లవి.

కాశ్చిత్తీర్థముకన్నులనున్నది-బేశ్చికన్నుశ్చివకాశ్చిగనున్నది||

చ రణ ము లు.

అంగములొపలను కుండలినంగముదాపునను - గంగా
యమున పొంగుచుసారగ - రంగుగనడమను లింగమండ
గను ||కాశ్చికి|| కోనకుపైగాను తీర్థస్నాన గురియగాను-మో
నుమరచి నీవుకాఫకటిరిగెవు - లోనవెదకి శ్చివధ్యానము చే
యక ||కాశ్చికి|| భావములొపలను జీవునితావు తెలియకను.

జీవగుణంబులు చిక్కువిడిచితా - జీవబ్రహ్మము తావుదెలిసి
తె ||కాశికి|| వాళిగతనలోను - కాశి నివాసుడుండగాను -
జేసిన పాపము బాసిపోవునని - కాశికిపోదురు నివాసుని
గానక ||కాశికి|| పొందుగ ధరలోను వీర గోవిందు డుండ
గాను - అందమైనగురు ఈశ్వరిపాదము - అందితెక్తలా
సమందేయున్నది ||కాశికి||

(౮.) - కాంక్షాజిరాగము - ఆటరాగము.

పల్లి వి.

నడిమికంటిలోన నారాయణుండున్నాడు - నాతులారా ।

ఆ సు శల్లి వి.

మడుగులూ దీపము మరి వెలుగుచున్నది - మగువలారా ।

చ రణ ము లు.

ఎడమ కుడల నడుమ వెలుగుచు నున్నాడు వెలదుల
రా - మడిబొమలసందున మురియుచున్నాడుముదితలా
రా ||నడిమి|| పెడయనిముఖమందుపాడమినవాడమ్మ వనిత
లారా - పుడమిలోపలయాపుణ్యనిగానరె పూబోలులా
రా ||నడిమికం|| సీళ్లకుండల నడుమ నిక్షేపమున్నది - నన
బోలులారా - సీళ్లలోమునిగి తనవ్రేళ్లయెంచి నలేదు వెల
దులారా ||నడిమికం|| వేళ్లపారి లోకమంత నిండి నాడు
అలివేలులారా - గోళ్లపెంచుకయెంతో గొణగినను లేదు
కొమ్మలారా ||నడిమికం|| జంట నాగస్వరము లంటుక యు
న్నాడు జాణలారా - వాడంటితామర నీరంటనట్టున్నాడు
అలివలారా ||నడిమికం|| మింటినడుమ మిథునశేషమై యు

న్నాడు బోటులారా - కంటిలో నముక్తికళలంటి పెనగునె
కాంతలారా ||నడిమికం|| తన్నుతాచెలిసిన ధన్యులకీపండు
తరుణులారా - కన్నచోటనెడన్నదికనియనుభవించుకొం
తలారా ||నడిమికం|| కంది మల్లయపల్లె మందిరమున నుంది
కాంతలారా-ఇందుధరగోవిందబ్రహ్మమై బలనలారా ||నడి
మి|| అందముగాగురు-ఈశ్వరమ్మపాదమతివలారా-చెందిన
పారికి చేదొరకు యీపండు చెలియలారా ||నడిమికం||

(F.)--రాగము ధన్యానీ - ఆదితాళము.

పల్లి వి.

యజ్ఞముచేసె సుజ్ఞానులకు-వేదోక్తపువిధి తెలియరయా ।

అను పల్లి వి.

ఆగమసారములనేక శబ్దములన్నియు మునుతా నెరు
గవలెన్ ||యజ్ఞము||

చరణములు.

అగ్రజన్మమైనందుకు తనలో అగ్ని లేపి కూర్చుండ వ
లెన్ - ముగ్గురికిహితవుగ మూలజన్మములు ఫలమందుశో
ధింపవలెన్ ||యజ్ఞము|| ఊదిఊడిపాయ్యుదేటప్పుడు వూ
పిరిసమరసమెరుగవలెన్-సారంబగుసంసారసాధకులై చవి
లోచవిగని తిరుగవలెన్ ||యజ్ఞము|| కామక్రోధమను కళు
వునుబట్టి కర్మద్వారమున కట్టవలెన్ - కాకోజ్వాలలవాల
లాడుచును యాలలుబాడుచునుండవలెన్ ||యజ్ఞము|| మ
నోబుద్ధిచిత్తాహంకారంబున మరిగినకలడలు తరుగవలెన్-
సుష్టిస్మృక్కగా నుడిబడికన్నుల చూపునమంటలు వ్రేల్చవ
లెన్ ||యజ్ఞము|| మగ్నత్వంబున అగ్నిలో వ్రేల్చె మనసు

క్రొవ్వుపొరదీయవలె - సుజ్ఞానంబను సుబ్రహ్మణ్యులంద
రునుష్కమ్మమందునురతాగవలె - యజ్ఞ - సత్తుచిత్తు ఆనం
దంబని యేచవిలో చవిగని తిరుగవలె - జాతినీతులు జన్మ
మరణాదులబూతిభూషితోకొట్టవలె - యజ్ఞ - అండపిం
డబ్రహ్మాండంబులు మూడుకుండలియని తానెరుగవలె -
అంబరవీధిని రంభయూర్వశి దారివీరగురుజేరవలె - యః

(౧౦.) - రాగము ఆనందభైరవి - చాళుతాళము.

పల్లవి.

పాదసేవకుడపాదరక్షకుడగురుపాదరేణువకుఅర్చుడను ।

అను పల్లవి.

విన్నమాత్రమున జెప్పవచ్చిత నన్నలార మీరు దెలి
యరయా - పాదసేవ ।

చరణములు.

ఆగమతందిది యోగ మతందిది భోగ మతందిది యో
గమయా - ఈవరాదుసంసారభారములు యిరవుగానుపర
మెదుకరయా - పాద॥ తెలివిలోపల తెలివై యున్నది దేవ
బ్రహ్మణ్యులై తెలియరయా - మీరు వేదబ్రహ్మణ్యులై
తెలియరయా - అలయుచుసాలయుచు కామయోగులైరం
భకళలపై చిక్కిరయా ॥ పాద॥ సప్తకోటి మహామంత్రముల
కుసారము-సారములో చవిచూడరయా-సారము దెలిసిప
వారేబ్రహ్మస్థానమందునీచియుందురయా-పాదసేవ॥ ఉప
శ్రుతివాక్యములుండ జూచుకొని జపమంత్రము మీరునలు
కురయా - జాతినీతులు జన్మమరణాదులు పూచిపూచి కోకొ

వే దాం త క్షే ర్త న లు.

ట్టరయా ! పాదసేవ! వీరవాక్యమిది దార బోసిలే యింద
దుకొందరికందదగూ - సంధితెలియ నీపందమానవులై బా
టిగొట్టలైచిక్కిరయా ! పాదసేవకుడ పాదరక్షకుడ!

(౧౧.)—హిందూస్థానిరాగము - చాళుతాళము.

పల్లవి.

కనుమదగ్గిర పోయి - కదలకే మనసా !

అనుపల్లవి.

కనుమ దాటిపోతె కలుగునె సేవా ! కనుమ!

చరణములు.

చెడుగుణంబుల జిక్కిచెడిపోకెమనసా - చేరినద్దురుని
సేవించవే మనసా ! కనుమ! ఆలుబిడ్డలపమ్మి అల్లాడకె మ
నసా - ఆనంద యింటిలో అట్లాడవే మనసా || కనుమ! సం
తకూటమిదిసతమంచకె మనసా-సాగిపొయ్యేదారిసాధిం
చవెమనసా || కనుమ|| నీవుసేను అని నిక్కకె మనసా - నీ
లతోయద మధ్య నిలువవె మనసా ! కనుమ! మూన్నాళ్ల
బ్రతుకిది మురియకె మనసా-ముక్తికాంతనంటి ముద్దాడతె
మనసా || కనుమ|| మంటికుండ యిది మతిచెడకె మనసా -
మహనీయజ్యోతినిమరువకెమనసా ! కనుమ|| ఎప్పుడో యే
వేళోయెఱుగవెమనసా - ఎఱుకలోని యెఱుక ఎఱుగవెమ
నసా ! కనుమ! వీరయ్యదాసుని వాక్కువివరే ఓమనసా-
వివర మెఱిగి నీళ్లు వింతగనుమనసా || కనుమ||

(౧౨.)—రాగము ఎరుకులకాంభోజి - అటతాళము.

పల్లవి.

దరితేర్పు కడతేర్పు దాతవైతివి మాకుభీతులేటికి-ఓరామా!

అను పల్లవి.

వరబ్రహ్మనిర్వాణమే మామూరు || ఏవూరయ్యా ||

చ ర న ము య.

కందిమల్లయపల్లె మామూరు - కాలకర్మాలు బావును
మామూరు || ఏవూరయ్యా || కనమకటనుండుమామూరు -
ఇట్లుకనవచ్చుకనరాదుమామూరు || ఏవూరయ్యా || ఇంటిలో
పలపుట్టమామూరు - పాము-నంటి తెఫలమిచ్చుమామూరు ||
ఏవూరయ్యా || కర్మజీవులకెల్ల మామూరు - అంధ కారమై
యుండునుమామూరు || ఏవూరయ్యా || కర్మము తెగి తెను
మామూరు - పండువెన్నెలైయుండును మామూరు || ఏవూ
రయ్యా || రోగాలులేవయ్య మామూరు - నిత్యభోగాలుగలి
గుండు మామూరు || ఏవూరయ్యా || జుంటిలేనియపల్లె మా
మూరు - బహువింతలుగలిగుండుమామూరు || ఏవూరయ్యా || క
నికాపకున్నచిమామూరు - ముక్తికారణమైయుండుమామూ
రు || ఏవూరయ్యా || పాతలనడుమను మామూరు బట్టబ
యలైయుండును మామూరు || ఏవూరయ్యా || శృంగార
మైయుండుమామూరు - శ్రీరంగమ్మవసియుంచుమామూరు ||
ఏవూరయ్యా || తల్లిగోవిందమ్మమామూరు - తండ్రివీరబ్రహ్మం
మామూరు || ఏవూరయ్యా ||

(౧౫.) - రాగము శేష - చాళుకాళము.

పల్లవి.

చెప్పలేదంటనక పావ్యేరు నరులారగురుని |

అను పల్లవి.

చేరి మొక్కితె బ్రతుకనేర్చేరు || చెప్ప ||

చరణములు.

చెప్పలేదంటనక పోయేరు. తప్పదిదుగోగురునివాక్యము
తప్పవోవలపోవువారల చప్పరించిమింగుశక్తులు || చెప్ప||
మొప్పెతనమున మోసపోయేరు - ఇదిగాక కొందరు గొ
ప్పతనమున గోనుమీరేరు - ఇప్పుడప్పుడనరాదు యెప్పు
డోయేవేళనోమరి- గుప్పుగుప్పనిదాటిపోయెడుగుట్టవతు
గులు యేరుపడును || చెప్ప|| తాకుతప్పులుతలచకున్నారు -
తార్కాణమైతే యెక్కువతో చెలియనేర్తారు - జోక
తోడుత తల్లిపిల్లలు జోడుబాసి - అడవులందు, కాకిశోకము
జేసిప్రదీలు కాయగనరులునమలిచెత్తురు || చెప్ప|| కేకవేసి
ప్రాణమిడిచేరు రాకాసిమూకలు కాకబట్టి కలువరించేరు -
ఆకాశముయెట్టనాను- ఆరుమతములుయొక్కటాను- లోక
మందునజనులు- అందరునీరు- అగ్నిలోముణిగిపోదురు || చె||
అగలువిడిచి పొగలు దాటేరు - ఇదిగాక పట్టపగలుచు
క్కలుచూచిభ్రమనేరు - భుగులుభుగులుధ్వనులుమింటను
పుట్టియేగినపిమ్మటను - దిగులుపడుచుప్రజలుచాల దిక్కు
లేని పడులొందురు || చెప్ప|| పాతకులు పదటగలిసేరు -
పుణ్యాత్మ్యతన - సాధకులు సంతసించేరు - భూమిమీద
ధూము ధాములు పుట్టిరేగిన పిమ్మటను - రామ రామ య
నని వారలు రాలిపోదురు తెలును కొండి || చెప్ప || యే
మొయేమో యెరుగకున్నారు - యెండెందు జూచిన య
మునిపురికేనడువ మందూరు - భూతలమునయిట్టి వింతలు
పుట్టియణగినపిమ్మటాను - నీతికృతయుగధర్మ మప్పుడు ని

౧౪ సుజ్ఞానరత్నావళియను

ము నిలకడమీద తెలుసును || చెప్పి || ముందు వెనుకను
గానకున్నారు - మూర్ఖులైభువిలోముందుగతియుయెఱుగ
కున్నారు - కందువతోపిన్న పెద్దల కన్నుగానక గర్వము
లచే - మందెమేళము లాడెవారిని బండు బండుగగోతుర
క్కడ || చెప్పి || కీమయైనను కూడదందురు - ఒనకూడిన
పుడు - యేడజూచిన వాడుకొందురు - వేడుకతోపాటు
లూరివీరభోగవసంతగాయులు - యేడుదీపులు యేకచక్ర
ముయేలును బ్రంహ్మాండమంతయు || చెప్పలేదంటనక ||

(౧౬.)—రాగము కల్యాణి - ఆటతాళము.

పల్లవి.

నేజూచినానే బ్రహ్మమునాలొ నేజూచినానే ||

ఆ న పల్లవి.

నేజూచినానమ్మ నెలతరొతారక | రాజయో
గులుచూచే రమ్యమైనమాపు || నేజూచి ||

చ ర గ ము య.

కన్నులనడుమను సన్నబిలంబులో - ఉన్నతమైనట్టి పు
న్నమచంద్రుని || నేజూచి || చూపులోపల పాపలనడు
మను - వ్యాపించి వెలిగేటి - ఆకరం జ్యోతిని || నేజూచి ||
ఫాలభాగము నందు నీలజ్యోతుల నందు - వాలలాడుచు
సున్నవరలింగ మూర్తిని || నేజూచి || చతుర్దాగ్రమందు - ఆ
క్షయవీధిలో - నిక్షేపముగవెలిగె సాక్షిభూతమునాలొ ||
నేజూచి || చందమామనడుమ కుండనాకృతియేమొ - ఆ
చందముగవెలిగె - హరిహారులూరివీరగురుని || నేజూచి ||

(౧౭.)—రాగము చక్రవాకము - వికారాళము.

కల్ప వి.

ఈజన్మమికదుర్లభమురా - ఓరి

అను కల్ప వి.

నాజన్మనాకార సద్గురునిగనరా ! ఈ

చ రణ ము ట.

వంచాక్షరీమంత్రంబుకథనచేయరన్న - కథనజేసితెయ
ముడుపారిపోనన్న - పారిపోతె-అంబఫలమిచ్చునన్న ఫల
మునందినవాడు పుష్పగురుడన్న ! ఈ ! మూడారువాక్యభు
మూయనలెనన్న - ముక్తివాకిటనిలచితలుపు తీయుమన్న
తలుపుతీసితె - అంబతేజమిచ్చన్న - తేజమందినవాడు తా
గురుడాయన్న || ఈ || ఆరుసదులమీద- అంబపుండన్న-అం
బలోదుర్గాంబ-ఆట్లాడునన్న - ఆట్లాటలోమంచి అర్థముం
దన్న - అర్థమెఱిగినవాడు హరిగురుడన్న ! ఈ ! నాసికము
లోదృష్టి నడిపించుమన్న - నడిపించిమఱిసేపు నమ్మియుండు
మన్న - నమ్మినవరత్నముల పీఠమెక్కరోరన్న - పీఠమె
క్కితె - అంబపిలుచునోయన్న - పిలిచినంతటసేపు నిలుచుం
డుమన్న - నిలిచినంతటివాడు నిజగురుడన్న ! ఈ ! జంటకోపు
లురెండు-అంటివూదన్న-అంటివూఁమేనుమరచి యట్టెనిలు
వన్న - మేనుమరచిఘంట నాదమినుమన్న - నాదమినిపోతు
లూరిని నమ్మియుండన్న || ఈజన్మమిక దుర్లభమురా !

(౧౮.)—రాగము తోడి - ఆదితాళము.

కల్ప వి.

ఏదిరాకులము - ఓరినాడుకులంబని నడువరజాణా ! ఏ

అనుపల్లవి.

ఏదిరాకులము యెఱుగకతిరిగేవు - నాదు

కులంబునినడువరజాణా ఏదిరా.

చరణములు.

నాదుబిందుసందునటియించురాకులము - భేదములె
చిట్లుభ్రమయనేలా - నాదుపుట్టినతావునాణ్యము తెలిసి
తె నాదమందుకులము నంటియున్నదిజాణా ఏదిరాకు ||
(స్త్రీ)పురుషులనే కులము సృష్టిలోపల రెండురూపులైయు
న్నవిరూఢిగాను - ఆపరబ్రహ్మము-ఆదివిష్ణువుశివుడు (స్త్రీ)
పురుషులైనారు సృష్టిలోపలజాణా ఏదిరాకులము|| ఆది
యైనకులముపాదుతెలియలేక వాదములాడేరువరుసతప్పి -
మాధవ నామము మర్కము చెలియక నాదమే కులమని న
మ్మరాజాణా ఏదిరా|| సారమైనకులము-ఓంకారమైయుండు
వీరగోవిందునికరుణతోను - కారణగురుదేవియీశ్వరికృ
పవేత - సారమైనకులముసాధించితిమిజాణా ఏదిరా||

(౧౯.)—రాగము ఆనందశైరవి - చాళుతాళము.

పల్లవి.

అందమైనపువులుగోతామ - ఆత్మారామునిపూజదేతామా

అనుపల్లవి.

కందర్పజనకుని యిందిరశ్రీదేవి - బిందువీరము

నందుపొందికైయున్నది||అందమైనపువులు||

చరణములు.

భావాభావమునందు జూతామ - భక్తజనల సంతోష

ముచేతామ - భావమందుగురునిదలు తామభక్తితో - హరిపూజజేతామ || అంద || శ్రీగురుడితడనిగాలుతామ - మనచిత్తమందు పూజచేతామ - ఓమహిమందన సీమహిమ దెలిసెను - సామజవరదుని సతికి పూజలుమనము || అంద || కమ్మని మధురము గ్రోలుచు - మనము నెమ్మదిగా పూలుగోయుచు - నెమ్మదిభావములిమ్మనిమదిలోన - నెమ్మదిగా పూజనేర్చుతోనుమనము || అంద || అంగములోపల జూతామా - భుజంగభూషణుని సేవచేతామా - అంగము లోపలింగముగనుగొని - అంగసంయోగము శృంగారముగా మనము || అంద || మూడారువాకిళ్లు మూతామా - మోక్షద్వారపు తలుపు దీతామా - వేడుకతో పోతులూదనివాసుని - ఇడాపింగళ నడుమవీరగోవిందుని || అంద || పట్టితి మమ్మమీపాదము - బట్టబయలైన బ్రహ్మపూజచేతాము - ఘట్టిగ శ్రీపోతులూరియీశ్వరిదేవినన్న - చేపట్టిరక్షించు పరమపదరాణీ || అంద మైనపువులుగోతామా - ఆత్మగా ||

(౨౦.) - రాగము భాగవత్ - రూపకతాళము.

పల్లవి.

ఎంతలెక్కతిరిగిన నేమిలేదురా ||

ఆ ను పల్లవి.

చింతజేసిచూడకున్న వింతలేదురా || ఎంత ||

చ ర జ ము లు.

ముక్కుదిక్కుయెక్కుబెట్టినిక్కిచూడరా - ఆ - దిక్కుమూలమేమొ గొని దివ్యమాయరా || ఎంత || మునుకులోన

మునుకు వేసిపొసగిచూడరా - ఆమునుకులో నమునుకుదీసి
ముక్తిచూడరా ||ఎంత|| ఆకసమునగాలివి - తె నదిగోచూ
డరా - ఆ - గాలిమూలమేమోగానిమూలచూడరా ||ఎంత||
మూలమూలలుశోధించిముక్తిచూడరా - ఆ - మూలపున్న
జ్యోతిని ముట్టించిచూడరా ||ఎంత|| చల్లగాలివిసరితేమొ
ల్లలాయెరా - ఆ మొల్లలకాశించిన వాసనకొల్లలాయెరా |
ఎంత|| ఎఱుపు నలుపు తెలుపులనియేమోచూడరా - పచ్చ
పసుపంటినపద్మమాయెరా ||ఎంత|| సత్తుచిత్తుయొక్కటైతె
శ్చిప్రునిచేరురా-ఆ-సత్తుపోతులూరిబ్రహ్మస్వామిచేరురా||ఎ||

(౨౧.)—రాగము ఎరులకుకాంభోజి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

అహా బ్రహ్మాండమైనది ఆదిమంత్రము |

ఆ ను వల్లవి.

మనబ్రహ్మాంగారుచెప్పినది పెద్దమంత్రము|అహా||

చ ర న ము లు.

తొక్కముక్కులేనిపక్షి రేయింబగుళులపప్పుచేసి-ఒక్క
చెఱుపు చేపలన్నియొకటేమింగేను |అహా|| ఇంటివెనుక
తుట్టెపురుగు యింటిలోనందరినిమింగె - చూడవచ్చిన జ
నులనెల్లచూచేమింగెను || అహా || కాళ్లుచేతులులేనివాడు
కడవముంతచేతబట్టి - నిండుబావినిల్లన్నియొకడేముంచేను||
అహా|| ఏటిమీదస్వాతికొంగవేటలాడుచునురాగ- చాటు
నున్నమీనుపిల్లి- ఆటైమింగేను ||అహా|| చెప్పినవాడువీర
దాసుచోద్యమగాను-ఆత్మతత్వము - గొప్పవారుదీనిభావ
మువిప్పి చెప్పి లేనుచాలు |అహా|బ్రహ్మాండమైనది|

(౨౨.)—రాగము నాదనామక్రియ - అదిరాశము.

పల్లవి.

చెడుగుడాడనే బ్రహ్మంబలిగుడాడనే!

అ స పల్లవి.

చెడుగుడుగుడుయని గుమ్మన్నాడము కలసి

బిందుకళలను గూడుక |చెడ||

చ రణ ము లు.

ముప్పది చెండక్షరములలోమేలైన నొకయక్షరంబుతో
కై గుబ్బికైగుబ్బికైగుబ్బికూయుచు - నాలుగుముఖముల న
లుగురితరిమిపదిదిక్కులకుపరుగెత్తించి- చెట్టెకోట్టగా పా
లుకారగా |చెడు|| ఛండతేజమైనిండు పౌర్ణమిపండువెన్నె
లైప్రభలికాయగా - ఆకటముగురుయాకటనలుగురు-నడు
మనుక జెనువృద్ధికడుసాంపుతోనిలిచి- సోహంసోహంసో
హంబనిచెంగటబలుకుచు |చెడుగు| ఆర్దురుచెల్లిరి ఆటగెలి
చెను - అయ్యజూచెను ఆనందించెను - వింతచెలిసినపీరపో
తులూరు |చెడుగుడాడనెబ్రహ్మం బలిగుడాడనె!

(౨౩.)—రాగము ఆనందధైరవి - అదిరాశము.

పల్లవి.

ఎక్కడివింతేనూశమ్మా యెక్కడివితే||

అ స పల్లవి.

ఎక్కడివితేవీరగురుడు వెలకిపట్టినన్నదెచ్చి- మతము
లమంత్రార్థమెల్ల హితవుజేసిధారబోసె |ఎక్క|

చ రణ ము లు.

పుట్టగిట్టకుంధమేన భూతిబూసియీతిరున - పట్టులేని

సంసార భ్రాంతులన్ని విడువమనె ||ఎక్క|| కామక్రోధ
లోభమోహ గర్వములను కడకుజిమ్మి - కారణమైనబీజ
ములో కన్నుదెరచి చూడుమనె ||ఎక్క|| ఎక్కడివింతె
వీరగురుడు వెతకిపట్టి నన్నదెచ్చి - ముక్కుడిక్కుయెక్కు
బెట్టి నిక్కిచూడుమనెనమ్మా ||ఎక్క|| కుండలనగానాద
మనగా అఖండమైన జ్యోతిజూపి - రెండుయిండ్ల నడుమ
అజవకుండలి రేచించుమనె ||ఎక్క|| చర్మధర్మ మిధునమ
నగా శేషికినేశేషిననగ - వాసిమైనవీరగురుడు దాసిగా
నుయేలెనమ్మా ||ఎక్కడివింతేస్త్రాశమ్మా||

(౨౪) - రాగం బాగ్ - ఆదితాళము.

పల్లవి.

పోతుండన్నా - చెప్పకతేచిపోతుండన్నా||

అను పల్లవి.

పోతుందియిజీవి - బొందివిడిచిపెట్టి - భ్యాతి

గాను - ఆపో - జ్యోతిమలిపిజీవి ||పో||

చరణములు.

కోదండగురుజగ - దండలిరుదుపూని ఖండముడిగిబ్ర
హ్మాండమునిండగ ||పోతు|| కోపతాపములను - యేవునూ
న్నికను పాపలనడుమను - చూపునిలిపిజీవి ||పోతు|| అరుచ
క్రముల - విూరిసరోరుహ - జేరియోగసమాధి - జెంది
జీవి ||పోతు|| అరమరలేకతా - మర్పణమును జేసి - శరణ
నిశ్రీవీర - గురునికలియజీవి ||పోతు||

(౨౫) - రాగము ముఖారి - చాళితాళము.

పల్లవి.

అనుపల్లవి.

సద్గురునిగుటకురమ్మనే - గురునిరమ్మనే ||

చరణములు.

రమ్మనే మనవీరగురుని - ఇమ్మనే యుపదేశములు - కమ్మకొనికనుబొమలనడుమను - బొమ్మలాటాడించెగురుని || రమ్మనే || నాదబిందుకళల చేత నాడుచుండ గాను నేను కూడికుండలి - నట్టనడుమ సూక్ష్మసుందరమైనగురుని || రమ్మనే || ఆరుమతములనాగ్రహించి - ఆరుమూటిని త్రుంచివేసి ఆరుచక్రములకుపైన - ఆత్మరూపుడైనగురుని || రమ్మనే || వేడుకతో శివపోతులూరి - వీరభోగవసంతరాయలు యేడు దీప్తులుయేక రాజ్యముయేలుచుండే వీరగురుని || రమ్మనే ||

—(సిద్ధప్పగారి కీర్తనలు.)—

(౨౬.)—రాగము మోహనం - ఆదితాళము.

పల్లవి.

జలజాక్షిరమ్మనే ||

అనుపల్లవి.

సద్గురుడు - ప్రసాదముకొమ్మనే ||

చరణములు.

కలికిరోయేమనుచు జెప్పుదు - కంటిలోవరి ముంటితుద వలె - వెలుగుసూక్ష్మపు జ్యోతిలోపల - విశ్వరూపములెల్లజూపుచు || జలజాక్షి || ఆరువన్నెలుదెల్పినే - నేత్రముల సదా నందగతినిల్పినే - చారుతరముగ సాంఖ్యయోగము సరణినాకెఱిగించి ముప్పది - యారుతర్పింబులను గూడిన - యాత్మగనుమని బోధజేయుచు || జలజాక్షి || భవ

ములుదెగటార్యేనే తారకయోగ - భావముననుగూర్చినే -
 పవన ఛారణలక్ష్యముద్రా భ్యాసములు విడిపించినిత్యము -
 భవనములుచూచేటి యెఱుకనుబొందుమని యుపదేశమొ
 నగుచు ||జలజాక్షి|| భూతజాలముద్రుంచెనే - దుర్గణముల
 మూలము పెకలింజెనే- నాతిరోయాకర్ణింపవేయమ నగ్గ
 యోగము నిద్రకైవడి-యేతలంపులులేని జీవేశ్వరైక్యంబను
 చుదయతో ||జలజాక్షి|| భయమువదలమనెనే- రేబగలువి
 ననుముద్రాందమనెనే- బయలునిర్భయవైసశంభుని - పట్టిజా
 గ్రస్వప్న ముషుప్తుల - క్రియలజెందక తుర్యపదమున కేళిస
 లునుచు వెలుగుమనుచును ||జలజాక్షి|| అంగముకాదనెనే
 భామరోబ్రహ్మ లింగమునీవనెనే - సంగతంబుగ సిద్ధయోగీ
 శ్వరునివాక్యము నమ్ముమనుచును - నిస్సంగివైనుభిమొందు
 మని సంసారపాశమువీడఁ జేయుచు ||జలజాక్షి||

(౨౩.) - రాగము ఆనందభైరవి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

చందమామ - చందమామ - చందమామ||

అను పల్లవి.

ఈసంధి తెలిపేజ్ఞానులెవరే - చందమామా||

చరణములు.

కాయమనేపుట్టిలోనుచందమామా - పాము - మాయ
 గానమెలగుచుండు చందమామ ||చందమామ|| పవనకుంభ
 కంబుతోను చందమామ-పాముప్రహరితిరిగియుండునయ్య
 చందమామ ||చందమామ|| జంటనాగస్వరములూది చం
 దమామ పామును - అంటిపూదిలేపవలెను ||చందమామ||

గోకద్రాక్కితేనేపాము చందమామ - బల్లపముతోలే
 చునయ్యా చందమామ | చందమామ || రాకపోకయేకమై
 తే చందమామ - పాము - లోకాలోకమేలునయ్య చంద
 మామ | చందమామ | తొమ్మినివాకిళ్లుమూసి చందమామా -
 పామును - నెమ్మదిగాపట్టవలెను చందమామ | చందమామ |
 భక్తియనేకట్టుగట్టి చందమామా - పామును - యుక్తిచే
 సిపట్టవలెను చందమామ | చందమామ | దేహిదేహములసం
 దు చందమామ - పాము - తెలియకుండా చుట్టుకున్నది ||
 చందమామ | అజపమంత్రధ్యానముచేత చందమామ - పా
 ము - అఖండకళలతోవెలుగుచుండు | చందమామ | పాము
 నుబట్టి జోగీయెవరె చందమామ - ఓహో అతనిపేరే
 సిద్ధగురుడు చందమామ | చందమామా |

(౨౦.) - రాగం నాకనామక్రియ - అటరాళము.

పల్లవి.

తియ్యని మామిడిపండు - పండు |

అను పల్లవి.

తిసజోతెదారకదుతివులుమెండా | తియ్యని |

వరణములు.

పండుకు వృక్షము - ప్రజలెవ్వరెఱుగరు - పరమాత్ము
 డనేయాకు పైనుండురా - పండుయిరువై నాల్గు పర్వము
 లైయుండు - పరమగురు ధ్యాన పరుల కేపండు || తియ్యని ||
 విత్తులేనిపండు విశ్వములోనుండు - సత్యముయ్యామాట ని
 త్యమయ్యా - మా గతల్లికి ఆవిడ్డమగడైతే సత్యము యీ
 మాట నిత్యముగనుడి || తియ్యని || కొమ్ములుకొవ పాపములు

గూడివిట్ట వీగుచునుండు మణిమంత్రి మనియెటి మహిమ
 తోడ- అల్లుడుకొడుకాయెతండ్రి పెనిమిటాయె-అమ్మకూ
 తురుచెల్లె అనుభవమైయుండు ||తియ్య|| ఆకులుపువ్వులు
 ఆనందముగపించె లోకములో కాయకాచియుండు - ఈ
 కాయముతో కాయపాకముతెలసితె - కభాలు చదివితేక
 లమాగుపండు ||తియ్య|| ఒరులకు యీపండు యొకదీను
 నుగానుండు - నరులకుయీపండు నమ్మకుండు - ధరలో
 నయీపండు దానులకైయుండు పరులకుయీపండుపంపు
 గాకుండు ||తియ్య|| జనులులోకభేదమున చపలమైపాయ్యే
 రు - జననమరణములేని జాతిపండు - వాలాయముగపం
 డు- ఓంకారమైయుండు - మాతల్లిమహమ్మాయి మర్కమే
 పండు ||తియ్య|| ఆలుమగడురెండు ఆదిలేనినాడు కొడు
 కుకూతురు గన్నకొడుకేడిరా - అల్లుని తల్లియు హరిహ
 రాదులకంటె-ముల్లోకములతోడ ముగ్గురుని మ్రింగె|| తి
 య్య|| రేయిపగలులేకరవిచంద్రులునులేక - పంచభూతము
 లులేక ప్రతిభూతమై - పదునాల్గులోకములుయేలుచున్న -
 సిద్ధగురునియొద్దనేయుండు ||తియ్యని||

(౨౯.) - రాగము మోహన - ఆటరాగము.

పల్లవి.

ఏలయీదేహము పసికిరానిదెందుకీమోహము ||

అను పల్లవి.

జాలమనెసంసార బంధములోనజిక్కి మూలమెఱుగని ||

చరణములు.

పంచేంద్రియములును భక్తితో విడిచిపెట్టినవి చరణములు

చంచలము చేదించితనలోమంచి బ్రహ్మతి అంచితముగ మం
చివాడై గురునిపంచను - పొందికాచియుండనేరని || ఏల ||
వాడలోపలనుయేడింటినిజోడుగూడుకొని - ఆరుగూడుక
మూడుదెలసి - జోడుగూడియేకముగను - కాటుకపక్షుల
రెంటికదియబట్టె క్రమము తెలియని || ఏల || అష్టమదంబు
లనుయెల్లప్పుడు నిష్టదెలియకను- కష్టపడకను యిష్టమెఱిగి
తె బెష్టలన్నియునష్టమగును - దృష్టిలోపలవివ్యనాత్మను ని
ష్టతో జూడంగనేరని || ఏల || మూటబెసగుచును ముమ్మూల
ము చోటుగానకను - మూడుమూడుఆరుగడచి ముక్తిస
తినిఅండజేరి - మోడివేసినకోడపామును వేడుకతోనాడిం
పనేరని || ఏల || జ్ఞానమెఱుగకను మానాభిమానములోన
బెసగుచును - కానరానికోసజొచ్చిసోసగూడిమేనుమఱచి
తానుతానై సిద్ధగురుని తలఁచితన్మయమంద నేరని || ఏల ||

౩౦.- రాగము కాపి - చాళుతాళము.

పల్లవి.

కులమెంచగానేల గుణమెకారణము ||

అను పల్లవి.

కులబిందుకులమాయ కుల మెక్కువేది || కుల ||

చ రణ ము లా.

యోనిలింగము రెండుయేకమైతటచగా-యోనిలోపిం
డమైవెడలినపుడే - యోనిప్రజాపతుల నెనసి పుట్టినకుల
ము - భువమైనకులమేది కానికులమేది || కుల || శుక్లశో
ణితముచేలిప్తమైనాకులము - శక్తిసహితమైనశ్వేతకులము

జనులు యెక్కువే కాదా ||కుల|| చక్కగా భూమధ్య
సరణిగనుగొనలేక - యెక్కువని జెప్పుటది యేమికులము -
ముక్కుతుదజూచిన మునులంతయుమలైరి - నిమ్మళంబె
గితేయెక్కువేకాదా ||కుల|| చావుపుట్టుకరెండు సమమని
తెలియకను - తావుకొని యీమాత్రయబద్ధులైరి - పగలు
రాత్రులయందు - ప్రణవమేమారకను శివయోగమెరిగి
తే సిద్ధుడేకాదా ||కుల|| కశ్యపభరద్వాజకాతమగార్తేయ
శుకశౌనకాదిమునినుతులెవ్వరో - వ్యాసవాల్మీకాదివశిష్ఠు
మొదలుగ-వాసిగాసిద్ధగురుడిశుడేకాదా || కులమెంచగా ||

౩౧.-రాగము నాకనామక్రియ - చావుకాళము.

పల్లవి.

మననుమననునబెనగి మననుయేకముజేసి -

మనను మర్నముగన్న దెఱుకా ||

అను పల్లవి.

కనుచూపులకు నడుమ మననాసికము గాలి

కదసి రెండొకటైన దెఱుకా||

చరణములు.

అక్షరంబులకాది అక్షరముతాదెలిసి అక్షరముపఱియుం
చుదెఱుకా - అక్షరంబనుప్రణవమాలించివీనులను అను
చినమువినుటయేయెఱుకా ||మనను|| వీనుయొక్కటికోటి
సింహముల దిగమింగి శిఖరమందుండుటే యెఱుకా - హే
మవర్ణపుటో మయెనిమిదియేనుగుల వేగమున మ్రింగుటే
యెఱుకా ||మనను|| వర్ణములనారింటివైపు దెలిసితనలోను

నిర్గుణంబైయున్న దెఱుకా - దుర్గుణంబులమూటి తొలంగ
 త్రోసి తనలోభగుణైకభగన్న దెఱుకా ||మనను|| కష్టయొ
 క్కటి యెదుపాములను దిగమింగి కాలుదువ్వచునున్న
 దెఱుకా - గొప్పమొనలనిచేపచప్పరించుక మింగిచొప్ప
 నగియున్నదే యెఱుకా ||మనను|| వడువక్రములుగడచి
 నడిమివాకిలిచెరచి నాగేంద్రులేపినదెయెఱుకా - ఇడపిం
 గళలుగడచి యీజీవహంసతో కూడికుంభకమైనదెఱు
 కా ||మనను|| మేఘవ్రుణములుతళుకు మేలైనయుడివాఱ
 యెడతెగకకురిసినదెయెఱుకా - అరుదైనమాధుర్యమనుభ
 వించుటనుభము - అన్నిటినిమఱచినదెయెఱుకా ||మనను||
 గంగయమునల నడుమ ఘనమైనమేడలో - అంగనతోగూ
 డినదె యెఱుకా - రంగైనరవికోటికాంతులకుకాంతియైన -
 ఘనసిద్ధ గురుజేరుదెఱుకా ||మననుచుననునబెనగి||

౩౨.-రాగంధన్యానీ - ఆదికాళము.

పల్లవి.

మగ్గంబెట్టి నేనేటందుకు - మోక్షించిదుగోవిందరయ్యా||

ఆ సు పల్లవి.

భగ్గోదేవస్వామిని మగ్గం-పదిలపఱచి తానేయవలె||మ||

చ రణములు.

ఆదికమలమున గణపతినెప్పుడు అర్చన పూజలునే
 యవలె - పదిలపఱచితా బహువివరములు బంధించి
 ఆనుపెట్టవలె - వాద్దికతోవివరములు నే నూలు చెద
 రక ఆనునపోయవలె || మగ్గం|| కామక్రోధలోభ మో

హోదలను కదలకుండకట్లుకట్టవలె - నీమముదప్పక నీతి
 మార్గమున నెమ్మదిగాపడుగెత్తవలె - మమతలుబాసిమా
 యనురోసి మార్గమనేపడుగుచేయవలె - యేమారకను
 యిరువైయైదిట యెంచిపడుగేరి మర్ధించవలె ||మగ్గం||
 పూనిగురువాక్యమును కుంచదీనుకొని పానుపుతో పడుగు
 నేయవలె - ఆనకఆప్టమదంబులనెప్పుడు అంటకుండ
 అంటెత్తవలె - యెనసినపంచభూతముల పట్టియెనసికు
 డుగుయెంటవలె - పనిబూనిగురుదృష్టికదిలవరచి లెస్స
 భావంబనె అచ్చతుకవలె ||మగ్గం|| అలలునుభులేని ఆత్మ
 వీధిలో అల్లువేసిమలబట్టవలె - వెలసినభూయుగ మ
 ధ్యంబునవదలక మగ్గముసాచవలె - బలిమిగనాదంబని
 యెడుమోకునబంధించినేతఱాచవలె - తభుకుతభుకునిత
 భుకున మెరనెడి తాటించి పతి తాటించవలె ||మగ్గం||
 నడినాళంబుననాడికొమ్ముననయముగకండెక్కించవలె -
 కుడియెడమలతిరిగేపవనము గురుతుగదెలసినేత నేయవ
 లె - నిండువేడుకతోపండువెన్నలలో నిలిచి తమంతట
 యెరుగవలె - దండిసిద్ధగురుఅండనుజేరి దారియెటిగిదిగ
 నేయవలె ||మగ్గం||

—*(జ్ఞానబ్రహ్మనందయోగిపారికీర్తన)*—

౩౩. — రాగము నాదనావక్రియ - చాతురాళము.

పల్లివి.

జ్ఞానబ్రహ్మనందయోగి ||

అను పల్లివి.

జన్మకర్మము లేడబాపు - చిన్మయయోగి! జ్ఞాన॥

చ రణ ము ట.

చిత్తమునేపట్టమందు - చిన్మయుడనె రాజు రాజ్యముచే
యగాను-బుద్ధియనేమంత్రితోను - పురుషార్థమేమనితలపా
యగాను ॥జ్ఞాన॥ ఒడలుసీళ్లుతడవనేమి - ఊపిరి బిగబట్టి
యుండంగనేమి - జడలుధరింపంగనేమి-మాయాజాలముజే
సితెజస్సుపావనమా ॥జ్ఞాన॥ బూడిదెబూసితెనేమి-పూర్వ
పుండ్రముబెట్టినపురుషార్థమేమి - మూడుగుణంబులుకా
మి-తాముక్తుడుగాకున్న మునిసిద్ధుడెనా ॥జ్ఞాన॥ ఆరుగు
రునిపట్టవలెరా - పది-యారుగురినిబట్టిబంధించవలెరా - వే
రొక్కటినితెలియవలెరా - తా-వెలుగైనతెరచాటు తాని
ల్వవలెరా ॥జ్ఞాన॥ తొమ్మిదితూటులబాస- అది-కల్పవము
లకెల్లదాపైసగూన - నమ్మరాదురగురుడాన - యిది-నాశ
నముజెందునునానావిధాలా ॥ జ్ఞాన॥ తొమ్మిదితూటులు
మూసి దొంగలుండేటిచోఁబల్ల శోధించితెలిసి - తుమ్మెడ
నాదములెంచి - తాను - తుల్యమైనస్వానుభవమొందవ
లెరా॥జ్ఞాన॥ సతిపతులిద్దరుగూడి చాల-రతిసేయగళ్లుగ్ల శో
ణితములుగూడి- సుతుడాయెగర్భమువీడి-దాన-సుఖమేమి
లేదురాపరికించిచూడ॥జ్ఞాన॥తల్లిదండ్రులుఅన్నలున్న -మరిత
మ్ములుబావలుతగచుట్టుకొన్న-ఎల్లబంధులుగూడియున్న తా
నుతల్లిపాయ్యోవేళతనకెవ్వరన్నా ॥జ్ఞాన॥ పరబ్రహ్మమేసత్య
మారా-పరమానందరసమేపానముజేయవలెరా - గురుపా
దమేజేరవలెరా-దృఢమైనతత్వమురాదెలియవలెరా॥జ్ఞాన॥

—(వీరలింగగురువులవారి కీర్తన)—

38.—రాగము భస్మాసి - ఆదిరాగము.

పల్లవి.

ఎవరని యడిగితె సిగ్గుతున్నది ||

అను పల్లవి.

ఏమనిజెప్పుదు వినరయ్యా||

చ రణ ము లు.

నేత్రకారుడై లోకములోకి- మూత్రపుగవినిదాటాన్తి
నయా ||ఎవ|| మొట్టమొదలుపుట్టివచ్చినవూరు - ఉచ్చగుం
టలోనునికయ్యా - ముట్టుమైలనే యిరువుజేసుకొని యిష్ట
ముగానేనుంటినయా ||ఎవ|| తల్లిదండ్రుల మదమునబుట్టిన
త త్రతనువనితెలియరయా-తానుయొల్లనియేహ్యములో
పల తాపాట్టలో నెపుట్టివస్తినయా ||ఎవ|| శుక్లరక్తములు
చుట్టుకొన్నవి యెవరనియడుగనేమున్నదయా - చీముపు
సులునుచ్చిష్టము రోతలోచుట్టుచైక లోనుంటినయా ||ఎవ||
బూతుకుపుట్టినపీతిరిబుట్టిది సాతుకాయయేమున్నదయా -
పిన్నతేవుల దొత్తరిబొమ్మలో పెత్తనగాడై యుంటినయా||
ఎ|| తొమ్మిదికిటికిలమేడలోపలకర్కరహితమైయుంటినయా-
తమ్మివీరలింగంబు సద్గురునినమ్మినేవజేస్తుంటినయా ||ఎవర||

—(ఏగంటివారి కీర్తనలు)—

39.—రాగం శహస - ఆదిరాగము.

పల్లవి.

ఇదిగో గంగాయాత్ర - యింటిలోనుంది ।

అనుచల్లివి.

ఒంటి తెలిసివారి కంటునీయాత్ర॥

చరణములు.

ఎఱుక మఱుపులరెంటి నేకంబుగాజేసి ఊర్ధ్వస్వరంబు
నేభువిలోననుండి పంచవింశతిసదులుభాగీరథీగంగ పంచకో
శములందు విశ్వనాథుడుండగనూ॥ ఇదిగో॥ నేత్రకమలము
నందు కాలభైరవిదుర్గికా సీకురుక్షేత్రమేగ యాప్రయాగా
దానధర్మముయజ్ఞజపతపస్వాధ్యాయక్రతువులనుమించిపది
కమలమధ్యంబు॥ ఇదిగో॥ పదునాలుగుభువనములుపారుచుండె
డిగంగకుండలీ మధ్యముననిండియుండు- దండిగాతనలోనత
ధ్యమైయుండగా కొండనీళ్లుకునేల కోరేరుసరులు॥ ఇదిగో॥
ఘోలదేహమేకాశి- సూక్ష్మదేహమేమణికర్ణికాకారణాదే
హమేకావిజ్ఞతీర్థం సుజ్ఞానమనేబాట-సోహరామేశ్వరంసే
తులింగస్నానం - నేయుడభిషేకం॥ ఇదిగో॥ తిరిగిమళ్లని
యాత్ర తెలుసుకోనేలేదుతిండిపోతుల కెల్లతీర్థయాత్రలును
స్థిరముగాయేగంటిగురుకృపగలిగితె- దిశలుభువనంబులును
తేజరిల్లగనూ॥ ఇదిగో॥

32.—రాగము నాదనామక్రియ - అటతాళము.

చల్లివి.

చేతులకందపురెందు - శివ-నీతులుచెప్పంగవిందురటన్నా॥

అనుచల్లివి.

చేతులకందపురెందు- శివ-నీతులుచెప్పంగవిందురటన్నా

చరణములు.

ఊరిపడమటనుక్క పాములేనిపుట్ల పుట్టలోనయూరవి

చ్చికట-ఉట్టిమీదనొక్కపూసరవెల్లియట- పట్టెడసివెన్న
మెక్కునటన్నా ||చేతు|| మొదలులేనిమానుఅకులేనితీగ -
తీగతీగకు అయిదుకొమ్మలటా - మొగ్గలేనిపిండె తొడిమ
లేనివండు - నోరులేనిబాలమింగెనటన్నా ||చేతు|| గుఱ్ఱము
యెనుబోతు కూడిచరించగనట్టిడమీదనడుచునటా - ఇ
ట్టిపోతుజింకమట్టి మానుమీదనమలక యాబయల్ మేను
నటన్నా ||చేతు|| గుఱ్ఱుగయేగంటి గురుకృపగలిగితే -
గుఱ్ఱుగనంజయ్యదెల్పునటశివునిభక్తులైతే - శివునిసన్ని
ధికి- జేరుమని శివుడుచెప్పునటన్నా || చేతులకందవురెండు||

32.-రాగం కాంభోది - వికతాళము.

పల్లవి.

కంటిమయ్యాకైవల్యము - కన్నులయందు|

అను పల్లవి.

వింటిమయ్యా-ప్రణవనాదమువీనులయందు | కంటి |

చరణములు.

చూపులోచూడంగాను చిన్మయ రూపమున్నది - ఆ
చూపులోనే బ్రహ్మాండమంతవ్యాపించియున్నది - రేపుమా
పులేనివెలుగువెలుగుచున్నది - ఆ- పాపలందెపరమపదము
బయలైయున్నది | కంటి | గుండ్లరెంటినడుమనక్కూయు
చున్నది- ఆ- గుండ్లుత్రిప్పిచూడపరమగోభ్యమున్నది-గవిని
యొద్దముసలిదియొకతెకావలియున్నది - ఆగవినిగడచినను
ముక్తికాంతయున్నది | కంటి | ఆకులేనిమానుమీదకాకి
యున్నది - ఆ - కాకి ముక్కులోనే బంగారమున్నది -

బంగరంపుతీగమీదకొంగయున్నది- ఆ- కొంగముక్కులో
శివలింగమున్నదికంటి|| నూతిగట్టుతుదను నుక్కనాతియు
న్నది-ఆ-నాతినై త్తిమీదపెద్దకోతియున్నది-కోతినాతిమీద
పరంజ్యోతియున్నది- ఆ-జ్యోతియందెయ్యెగంటిశుడుస్థిరమై
యున్నాడు ||కంటిమయ్యాకై వల్యము||

3౮.- రాగము ఆనందభైరవి - వికతాళము.

పల్లి వి.

సంధ్యవార్చేవిధము సందుతెలియిండి |

అను పల్లి వి.

సంధ్యతెలియనివాడు సద్బ్రాహ్మణుండగునా ||సంధ్య||

శరణములు.

సంధ్యనిస్సంధ్యలునుబొందిలో నెయుండు- బందెసంధ్య
లుమానిపై సంధ్యగనుడి ||సంధ్య|| అదిసీలతో యథమధ్య
స్థాదినుకళ-అదియవిద్యురేఖ-అనగమరియక ||సంధ్య|| ఆ
దియనీవారశూకాగ్రసూక్ష్మంబనుట - విదితాపోజ్యోతి
ఓంకారమాయె ||సంధ్య|| ఓం యిత్యేకాక్షరంబనిచతు
లనడుమను జేరివిసరాదా - చతువేమనను మనసేచతువు
చంద్రమామనసోజాత ||సంధ్య|| చతుస్సూర్యో అజాయ
తేయని - అజనుతయేగంటి గురుకళ నెరుగరాదా ||సంధ్య||

3౯.- రాగముమధురారి - ఆటతాళము.

పల్లి వి.

గుట్టుదెలిసి తెలుసుకొనరె - గుట్టుతుగానుజ్ఞానలారా||

అను పల్లి వి.

బట్టబయటనుండుదీని - భావమెల్లను ||గుట్ట||

శరణములు.

గండుపిల్లిలోకమెల్లా-గారవించియేలగాను - కొండయె
లుకలొక్కరెండుకోలువుజేసేరా - అండబాయకచిలు
కలైదుఅదిరిగాచుకుండగాను - పండుకోతులొక్కరెండు
ప్రహరితిరిగేరా । గుట్టు । ముప్పుప్పుగొడ్డురాలి మూతి
నుక్కొడుకుబుట్టి - గొప్పకొండలేమ మ్రింగిగుఱకపెట్టే
రా - ఊప్పుచప్పుయనక నెకడువురికిమింటికెగయగాను - క
ళ్ళగంతులేసిలోలికటచిచంపెరా । గుట్టు । భువినినోరులే
నిమిడతవుని మ్రింగనమ్మదాని - వివరమెఱిగియొక్కన
క్కవికవికనవ్వేరా - అవిరళముగదెలిసిమాడ అలవికాదు
యెవరికైన - తలపయ్యెంటిగురుడుతానెతెలుసూరా॥గు॥

౪౦.-రాగముఃపాదస్తావ - అదిరాళము.

పల్లవి.

చదివినందుకు మోక్షసాధనంబేది !

అను పల్లవి.

చదువకుండినజనులుసాధింపలేదా! చదివి!

శరణములు.

సకలంబు బ్రహ్మమనిచాటంగశృతులందు వొకచోటలే
దనుచువగు వంగవలెనా - ప్రాకటముగప్రకృతి-విడిచినయ
వుడ - అకలంకమైబ్రహ్మంబవుడెగనుబడును॥చదివి॥ గరిమ
తోమత హృదయకమల మధ్యమునందుపరిపూర్ణుడనిశ్రు
తులుబలుకుచుండగను - గరమర్థితో మాతృగర్భంబునం
దుమరితల్లి నెరుగనిమాయతగులాటలాయె॥ చదివి॥ పర

మగురుడేకాంత భావజ్ఞుడైవెల్లు పరగ పదినాల్గుజగజ్జాల
ముక్త - పరమగురుడేగంటిక ర్తనందీశ్వరుడు - కరుణజీవా
ముక్తిగలుగుటేగాక చదివినందుకుమోక్షం॥

౪౧. — రాగము శోకతోడి - రూపకతాళము.

పల్లవి.

శోరిశోరిపరమగురుని శోరిచేరలే॥

అను పల్లవి.

కాలకర్మజన్మములను కడకుజన్మచే శోరిశోరి॥

చరణములు.

కాలిమడిమగుదమునందుకదలకుండనైతిపట్టి - మూల
బంధతత్వగతినిమొరియింపెవ్వరే శోరి॥ కంటిలోనయింటి
నడుమకంటిలోనుకన్నుదెలిసి - కంటిపాపనంటిపెనగుఘను
లుయెవ్వరే శోరి॥ చూపులోనచూపుదెలిసి చూపులో
నెరూపుచూచి-చూపులోనెనుఖముపొందె శూరుడెవ్వ
రే శోరి॥ నాదుపంచకంబుతెలిసినాదుపంచకంబువిడిచి -
నాదులయముజెందినట్టిపరుడయెవ్వరే శోరి॥ ప్రాణాపా
ననాయువులనుపరగనైవేద్యంబుచేసి - పూనికాయసిద్ధి
పొందెడుపుణ్యులెవ్వరే శోరి॥ మాటరాడక అమృతమనెడు
మేటిబ్రహ్మరంధ్రమునను - మేటిహంసలోను గలిసిమెలగు
టెవ్వరే శోరి॥ పరమగురుడేగంటిభవ్యలింగమూర్తికరు
ణ - పరమలింగనుఖముజెందు ఘనుడయెవ్వరే శోరిశోరి॥

౪౨. — రాగము సావేరి - ఆటతాళం.

పల్లవి.

సాగనైశకన్నుల చూపుటకుగకగాని ।

టి - నిలుకడొక్కటిలేకనిప్పుడు - దక్కినట్టుగమాటలాడి -
 మీ - దయకుపాత్రులమన్నమాత్రమే ||అ|| తనువుధనము
 నుసంపదయుతా నెనసియుండి గురునికొసగక - వెనుకవెను
 కనుగాచుకొని మరిదిసదినంబునునేవజేయుక గుణములని
 మాడణిపోవునా - జీవేశ్వరులకు గుణములనిగెటితావు
 దెలుసునా - ఆవరణములనుబెనుచుకొని పైతేలనిచ్చానా-
 ఆరిషడ్వర్గములను- డుందునకలుగవడదన్నకుండునా - అస
 యముతదోళిధితంబగు- ఆత్మతత్వములెఱుగజాలక- శునక
 ముగతనబుద్ధితిరుగగ మనను నిలుకడలేనివారికి ||అ|| కొం
 టెగురువులశిష్యవర్గమువెంటదగిలి బాధనీయుచు- తుంట
 మాటలునేర్చిసాధుల - గెంటెజేయుచురంటుకొని బల్
 తంటతగువులబాధజేతురు - మీరెంత మీకంటెమేమయె
 క్కువందూరు-గోవింద- అజ- ముక్కుంటి-మాపనివారలం
 దూరు - ఇటువంటివారలుయింటయింటనుయెత్తుకూర్చుండిం
 టు - తమమననువచ్చినట్టుగ కంటుకువాదంబు లుడుగని
 కొంటెలకునుదుర్మార్గజనులకు ||అ|| బుద్ధిచాలకనేయుజా
 ధిది - సిద్ధమగుశ్రీకంబగిరిని - శుద్ధమశ్లషరహరిపై - బుద్ధినిల
 కడలేనివారికి అడిగినప్పుడచెప్పకూడునా!

౪౫. - రాగము నాదశాస్త్రయ - చాళితాళము.

పల్లివి.

రామభజన నేయరా - లమిడికా :

ఆ ను పల్లి వి.

నానామణవర - దగిడికా : రామ!

చ రణ ము ట.

ధూముధాములేమి జేసునోము కొన్నఫలమెకాని -
తాముతాముతరలి పొయ్యెదారియైతె తెలుసుకోర ||రా||
కండక్రొవ్వుచేత నిట్లు తిండిపోతులనుగూడి - ఉండబట్టక
తిరుగబోతే గండమేలతప్పునయ్య ||రా|| తల్లిపిల్లయిల్లువా
కి లెల్లిమాయకల్లగాని - దొర్లదోసి యముడుచాల కర్లగొ
ట్టిపార్లసేనును ||రా|| టక్కుపిక్కు లాడిముచ్చు కుక్కరీతి
మొలుగవద్దు - జక్కలేటికలిగిరినిచక్కనయ్యనట్టెమొ
క్కు ||రామభజనసేయర లమిడికా||

—*(పూదోట బ్రహ్మంగారి కీర్తనలు.)—

౪౬. — రాగము సురట - వికతాశము.

పల్లవి.

అదిగొచూడవే మనన - ఆర్థలోముక్తి ||

అను పల్లవి.

శరణముగసాధింప బ్రహ్మంబెతానగును ||

చ రణ ము ట.

బ్రహ్మబ్రహ్మంబని భేదింపకొలిచెదరు- బ్రహ్మబ్రహ్మము
గాదుపరగంగనినుడి- బ్రహ్మబ్రహ్మంబైతె కుమ్మరాకారము
న-బొమ్మలనుజేసుకొనితానమ్మకొనునా ||౪|| విష్ణుబ్రహ్మం
బని యిలయందుకొలిచెదరు- విష్ణుబ్రహ్మముగాదు విశ్వం
బులోను- విష్ణుబ్రహ్మంబయితె కృష్ణావతారమున - విటక
తైలనుగూడి తాకవ్వచదునా ||౫|| శివుడుబ్రహ్మంబని సృష్టి
లోగొలిచెదరు- శివుడుబ్రహ్మముగాదుసిద్ధంబుగాను-శివుడు

బ్రహ్మంబై తెల్లిరముచేధరియించి- కాటిబోపలశివుడుకలియ
దిరిగిపోనా ||అ|| ఆరుమూటినిదాటి మేయశిఖరముమీద -
ధీరముగవెలిగేటిధీవరేణ్య - పదిలముగపూదోట ప్రభువు
నాటిసయపుడె - ఘనమైనమోహాబ్ధికడనీదబడును ||అదిగో||

౪౭. — రాగము కావీ - చాళుతాళము.

పల్లవి.

అదిరాముక్తికిత్రోవ - ఇదిరాసాధించు ।

అను పల్లవి.

పదరాయూబూటకంబొప్పదురానామదికి ||అ||

చ ర గ ము లు.

పదలాకగురుకొల్పవలెరానెరనమ్మి-పదపడిలోచూపు
చెదరనియ్యకురా ||అ|| బొమ్మరింటిలోమందిసామ్ము ఉన్న
దిరా-అసామ్ముదక్కించుకొనెకసూటియున్నదిరా||అ||ఆరు
వాకిళ్లుమాసిఅందురొదవినుచు - ఏరులుకూడినచోటయే
కాంతమునను ||అ|| ధీరతనమున సన్నదిడ్డిదూరెదవు - కా
రుచీకటిబోస కదలకటునిలచి ||అ|| పాలుపొంద గురుబోధ
భూతియెగజల్లి తెలివితే చీకటిగూట దివ్యముట్టింది ||అ||
తేలతేలతేల్లవారెఖానుడుదయించె- అలపట్టపగులైచుక్క
లుగనుపించె ||అ|| చెలరేగికళలతోచంద్రుడుదయించె-అల
వీరపూదోట రామన్నయితడు ||అదిరా||

—*(విడప్పదానువారి కీర్తనలు)*—

౪౮. — రాగము సావేరి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

చెడుగుడాడెన - మారంగయ్య చెడుగుడాడెన ।

అనుబంధం.

చెడుగుడాడెన - మారంగయ్య చెడుగుడాడెన । చెడు ।
వ ర గ మ ణ .

చెడుగుడుగుడుయని - పలికెటిసడుమను నాడినవిడిబడి-
ఆడాడను ఏడేడులోకములు యెడలేకప్పుడు - వాడవాడ-
లోవడిగలవాడై - ముడివిడిచిమూడేటిమింగి ॥ చెడు । నా
టకవీధిలో నేటుగ నెనరుగ - ఆటలాడుచును అటుయిటుఆ
వల - వటవృక్షముపై వటపాత్రుండై - ధిటుడైజీవిలాదివ్యవి
రాటై - నటనమార్గమున నాటకధారియై - చాటుచుచతురా
క్షురినిమింగి ॥ చె ॥ రంగరంగవైభోగరంగమున రాధాం
గుండై - బంగనబయలుగ - చెంగుడుగుడుయనిజంఘలుచా
చుచు - రంగుగపంచాక్షురినిమింగి ॥ చె ॥ అంతింతకునుక
అంతస్థానమున - కాంతికాంతకేకాంతంబొకటై - కుంతల
ములలో కుంఠెనకాడై - అంటియింద్రియాసంధానుండై -
అంటిఅంటకను ఆత్మలోనతడై - సందువడాక్షురి సంగిట
మింగి ॥ చె ॥ సత్తుచిత్తుసదానందంబై - సకలాత్మలలోసర్వ
ముతానై - సర్వకేషియైసర్వేశ్వరుడై - సిద్ధులలోపలచిదా
నందునై - శాశ్వతముగ శతకోటివిలానుడై - సతతముసత్య
మైశక్తిసహితుడై - అష్టాక్షురి సంతలోనమింగి ॥ చె ॥ దశ
నాదంబుల దశవీధుల దేవేంద్రులలోకమున దేహము విమి
డియు-దాసదాసదాసానదాసులకు - దానుడైనవిడేప్పదా
సునికి ద్వయమునాంచారుదేవి యిలద్వయకృష్ణసానితో
ద్వైతుండై - దేశదేశదేశాధీశుడు హరితానుతానతత్వ
ము తత్వము - యెతిపతియే కాక్షురినిమింగి ॥ చెడుగు ।

—*(చిత్తూరునరసింహ దాసుగారి కీర్తన)*—

౪౯.—రాగము : పండుకావళి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

ఎక్కడబాచిన బ్రహ్మమయంబని చక్కగ నెఱుగును-మజ్జిని॥

అను పల్లవి.

అక్కరబడి వేషస్సగురు జేరక-కుక్క మెఱుగును-అజ్ఞాని॥

చరణములు.

వాదభేదములు- అణచినద్దరు - పాదముజేరును- మజ్జిని । మీదనున్న మనచేటెఱుగక రస - వాదముగోరును-అజ్ఞాని ॥ఎక్కడ॥ జ్యోతిని రామయభ్రామభ్యంబున - ఖ్యాతిగ గాంచును-మజ్జిని । కోరివలెనేవెట్టిచూపులు చూచుచు నీతినిమానును-అజ్ఞాని ॥ఎక్కడ॥ రాక్షసభూజనకూటమునంటక-మోక్షముజెందును-మజ్జిని । దీక్షలుబెందియ పేక్షవిడువకయమ-శిక్షతెనుందును-అజ్ఞాని ॥ఎక్కడ॥ దూషణభూషణదేహంబనుకొని- రోషముద్రుంచును-మజ్జిని । వేషధారుడైమానకరాగ-ద్యేషమునుంచును-అజ్ఞాని ॥ ఎక్కడ॥ చిలువవలెనుచిత్తూరిశివునితో- కలికినవాడే- మజ్జిని । పలుమరు వరకవి నరసింహ దాసునితలువనివాడే-అజ్ఞాని॥ ఎక్కడబాచిన బ్రహ్మమయంబని- చక్కగ నెఱుగును మ॥

౫౦.—రాగము : ధన్యాసి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

మాయను నరికే మర్మము ఉన్నది
నాయమువివేచి మనసా ।

అనుబంధము.

కాయములోపల ఉపాయముకనుగొని

మేయవలెనాచరమే ఓమనసా మా॥

చరణములు.

అండపిండ బ్రహ్మాండములన్నియు కుండలియనవే నై
మనసా - పండితావమిది దారిజూపితినిముండమోపివలెనుం
డకేమనసా మా॥ చెట్టుయెక్కుటకుగుట్టుదెల్పెదను పట్టు
పట్టవేనైమనసా - పట్టువదలకనుబ్రహ్మమునీలో ముట్టివి
డువవలెనైమనసా మా॥ తంటలమారియై కంటిచూపు
లోఅంటిచూడవలెనైమనసా - కొంటెతనము ఆరింటవి
డిచిగురినంటి చూడవేనైమనసా మా॥ తిరుపతివేంకట
రమణుడగురుడని యెఱుకకనువ కేనైమనసా - ధర్మలో
నరసింహదాసునివాక్యము-పరమనివినవేనైమనసా మా॥

౫౧.-రాగముపథ్యజావతి - చాపురాగము.

పల్లవి.

నాదంబతి జాగ్రతగా విను మనసా -

సాక్షాత్ సద్గురు ప్రణవ నాదం ।

అనుబంధము.

నాదంసద్గురుబోధం సంశ్రుతవేదం అక్షరభేదం ।

దశవిధనాదం బతిజాగ్రతగా వినుమనసా ।

చరణములు.

ఇరుగిరులకుపైగానెక్కి - వినుమిక్కిలిగాగురుని కీలక
మునదక్కి - యిరుగిరులకును ఇవ్వజైవమును చిలువగునగు

చుచు- చిత్తదృఢంబున పురమును వెడలిపరమునుజేరి- సరి
గరిగరిగరిసంసోహంబనుచును || ౧౫ || కంటిపాపనుకట్టివేసి -
కర్మములను జంటబాముకకట్టికోసి - కంటిపాపనుకిలనుగ
పెంచిమంటిబొమ్మనుమిణుకుగదిద్ది - గుంటనక్కను కూ
యకగట్టి-ఘంటా నాదముఘణఘణపూచుచు|| ౧౬ || పట్టువిడు
వకపట్టుబట్టి వక్రముతోడను పట్టునుబట్టిబిగియకట్టి - పట్టు
విడువక - పరమహంసనుతిట్టుతిట్టక - తియ్యనిఫలములుచె
ట్టుపైగనుచేరిచరింపుచు- దిట్టముగా యిలధింధింయనగా ||
౧౭|| ధరనుఘటికాద్రియందునిలచి - యున్నమహాత్ముడైన
హరినిమదినిదలచి-ధరలోధగధగ మెఱయుచుముక్తిని - ను
రలుమెచ్చ యీనరలోకంబున - చెఱుకుపాలుచెల్చెల్
మనగను- నరసింహ దానునిచేరిభజించి||నాదంబతి||

౫౨.- రాగం నాదనావక్రియ - వికతాకము.

పల్లివి.

హరిఓం హరిఓం అనరా - ఆదిబ్రహ్మమేగనరా ।

ఆ ను పల్లివి.

హరిఓం - హరిఓం అవిఘ్నమస్తు శ్రీహాయ

గురు ఓంహరిహరి హరియనరా ||హం||

క ర గ మ ప.

అంతర్మయమునగనరా - అది. అయిదక్షరములు అన
రా - అంతర్మయమునఅబ్బితే బ్రహ్మము ఆధ్యంతమైజ్యోతి
రూపమై - రూపమందున సూక్ష్మమువెలుగై నాదబిందులై
నాలుగుయోనులై - ఒక్కటై, రెండై, మూడై, నాలుగై,
అయిదై, ఆరై, ఆరింటిలో ఆడునుపాడుచు- ఆత్మరూపుని

అందముగనుగొని || హరిఓం || శంఖచక్రములు గనరా
 అష్టాంగయోగములువిసరా - శంఖచక్రమున శాస్త్రము
 లారై-ఆరింటిలో ఆకాశంబై అష్టభుజంబుల సృష్టికర్తయై
 త్రిలోకమందున దేవతలైదై - అయిదు అయిదు యిరువై
 అయిదింటిలో- అకారఉకారములురెంటినివిడిచి - మకార
 మందునయెక్కిజూచుకొని- ఓంకారంబునయొకటిగానిలిచి||
 హరిఓం|| అకారబంధమువిసరా ఓంకారబీజముగనరా- అ
 కారఉకారములరెంటినివిడిచి - అయిదక్షరములు హరినా
 రాయణయని అంగములోపల లింగముకనుగొని - లింగ
 మందుననిలచి యుండినగురు నిత్యముసత్యమునిజమనినమ్మి-
 సద్గుణంబున సత్యవంతుడై సర్వమందున చిన్నిరూపమై
 చిన్నిరూపమునజేరిశివాయని ||హరిఓం|| దండిగురువులను
 గనరా సామాన్యముకఠినంబిదిరా- దండిగురుడేనిండుతే
 జమని - కుండలివాకిలి కోటదాటిహరి - అరుదభంబులు అ
 ష్టాక్షరియై - అక్షరమందున అఖండరూపమై రూపనామ
 ములురెండునువిడిచి నుండరనాభునిసూక్ష్మముగనుగొని -
 సూక్ష్మమందున చూపునిలిపి-కంటిబొమ్మను కలసిచూచు
 కొని గురువేమన్నను మదినినిలుపుకొని - సరసింహదాసుని
 నమ్మినిలచినపు ||హరిఓం హరిఓం||

౫౩.—రాగము నాదనామక్రియ - వికతాళము.

పల్లవి.

కుక్కనుబట్టగవలెరా జీవా-కుక్కనుబట్టగవలెరా|

అను పల్లవి.

కుక్కనుబట్టె పక్కవమున్నది ముక్కులుగట్టర ఓరన్న

త ర ణ ము య.

కొక్కర కొయనికోడిక్కడకూనెను - అక్కరబడితానీ
డన్నా కుక్క॥ కొండముచ్చువలెకొంతసేపుతానిండియుం
డునురోరన్నా - నిండియున్నదని యెడబొసియుండిన కొండ
లెక్కిదిగువోరన్నా కుక్క॥ పట్టువిడిచినపెద్దలకెల్లనుపట్టు
సాధనమౌరన్నా - ఘట్టిగనమ్ముచుఘటమునపార్లుచుపొట్ట
పేగులో - మ్రోతన్నా కుక్క॥ అంతర్మధ్యాకాశమందునవం
తములాడుర - ఓరన్నా - ఇంతఅంతలకుచూడను శక్యము
యెంతమాత్ర మిదికాదన్నా ॥ కుక్క ॥ తిరుపతివరగిరి తేజ
రూపునితరిమిపట్టరా - ఓరన్నా ధరణిలోనరసింహదానుని
శరణనిగురు నెరుగగా - ఓరన్నా॥ కుక్కనుబట్టగవలెరా॥

౫౪. - రాగము ధన్యానీ - చాళిరాగము.

పల్లి వి.

కామముమరచే నీమముయున్నది -

రామరామరామయను - ఓమనసా ।

ఆ సు పల్లి వి.

ప్రేమతో సద్గురువేమనచిన్నయ నామమునమ్మవే - ఓమనసా॥

త ర ణ ము య.

సీవునేను అనుబహువచనార్థముల తావుతెలియవే - ఓ
మనసా॥ దేవుడై నపరమాత్ముడేరంజనదేవు నెఱుగవే - ఓమన
సా॥ కామము॥ ధనధాన్యంబులదలచగనేటికి ఘనముకాదె
ఛివిడుమనసా॥ మౌనక ఆశ్మధ్యానమే మనకుమూట్రైము
ది - ఓమనసా॥ కామము॥ గురునికూడినదానాదుల దిరుగు
న - నగు - తేనువే - ఓమనసా॥ తరుచుగసీవును తప్పుయ

మందుచు వెలువకనిలువవే- ఓమనసా ! కామ! ధరణిలో
చిత్తూరిపురమునకరిగిరి- పరదునికోరవే- ఓమనసా ! కామ!

౫౫.- రాగము ముఖారి - వికర్తాక్షము.

పల్లవి.

జీవమా - మాయాజీవమా ।

అనుపల్లవి.

జీవమా - మాయా జీవమా ॥

చరణములు.

జీవమా సీకెంతదెల్పినదోవ తెలిసినడువవేమి - కావర
ములించి నద్గురు భావమందునిలువవేమి ॥జీవ॥ ఆశలనేఅ
హమువిడిచియాశతో శ్రీరామభజన - నాసికావనముచేరి
దాశరథేమనవెహీన ॥జీవ॥ సీతిమార్గులనువెతకి నీయవస్థల
న్నివిడిచి - వ్రాతఫలముతెలుసుకొని వాక్కుమూసిధ్యాన
మాడవె ॥జీవ॥ ధరణిపైశ్రీపరహరియనిమాపు రేపుయొక్క
టిగ - నాదబిందుకళలయందు నాట్యముద్రొక్కంగరాద॥
జీవ॥ తిరుపతిమాంసాహి వేంకటగురునిసీలోగోప్యముగను
ధరణిలోనరసింహ్మాదానుని- పరమచిత్తదృఢముజేసి ॥జీవ॥

(వరనారాయణ దాసులువారి కీర్తన.)

౫౬.- రాగము శోభిణి - రూపకర్తాక్షము.

పల్లవి.

బ్రహ్మజ్ఞాని గుఱుతు లీరీతుండు ।

అనుపల్లవి.

జ్ఞానభిద్గముచేత నజ్ఞానముతగ్గింది - మూసనమునపండి-
మనుతలిడిన బ్రహ్మజ్ఞానిగురుతు లీరీతుండు ।

త ర ణ ము లు.

మదమత్సరములనుచూచుపరచియు-నిష్ఠాచైదరకమనను
నిల్వగట్టెరురా|దృష్టి-చైదరకచిత్కళలంజేరురా|అంటి-ము
దురువెన్నెలబయలుగనియేరురా|పూని-యెదురులేకనులయ
మయ్యేరురా- నిదురజెందినగీతి నిలచినయోగికి - గదలెఱి
ప్పలపాటు వదిలుండురా || బ్రహ్మ || అశాసాశము లేని
యనుభవజ్ఞానికి | మోసబుద్ధులువానిజేరపురా|జంట- శ్వా
సముల శబ్దమణగుండురా|దాని - వాసమేగురు స్థలమని
యుండురా|దేహ - వాసనవిడిధరనుదిరిగేరురా| కానుల
మీద నిరాశజేయుచు| పర-మేశానందముబొందియెఱుకై
యుండిన || బ్రహ్మ || బాలోన్మత్తపిశాచగుణములతో| లీలజే
యుచుధరనుదిరిగేరురా| వానికి - కాలునిభయమెందు లే
కుండురా| చిన్న - నీలతోయదమధ్యనిలచేరురా| అందు -
వాలలాడుచు ముక్తిసోరేరురా| గాలిమననుదృష్టికదలకుం
డినవానికేలోకమునభయమేముందిరా || బ్రహ్మ || సాధుసంగ
ముచేసిభేదవాదముమరచినిదినాదనుసాంతంలేకుండురా| వా
నిసాదాలపై కాయల్లామండురా - దేహం - నాదికాదని
వఱచితిరిగేరురా|యెంతో-బాధలైననుసంతోషించేరురా|
బాధవేదాంతసిద్ధాంతమతములనే| వాదులసాంగత్యం విడి
చేరురా || బ్రహ్మ || ధరనుసద్గురువులతరచిచూచితేవారి పరి
పూర్ణయనుభవమిట్లుండురా| త్రోవ - యెఱిగినవాడెగురై
ఱునునురా|లోక- నరులకుయిదియధికారమురా| నిజ- వర
యోగినడిచి త్రోవరయిదియేనురా|వరనారాయణ దాను
వివరమిట్లుండగ గుటిలేనిగురుసంఘుగోపనేరాల || బ్రహ్మ ||

—*(నారాయణ గురువులవారి కీర్తనలు.)*

౫౩.—రాగము. పరాధి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

మాయను నజీకినవాడు గురురాయనితో జతగూడు

అనుపల్లవి.

పాయుచువిషయము రోయుచు సతతము

యేయెడచూచిన యేకముతానై || మా ||

చరణములు.

కుండలినటుభేదించిలభిండమగనుభావించి - అండపిం
డ బ్రహ్మాండములంతటనిండిపండియానిర్వికల్పమున || మా ||
మూనారువాకిట్లుమూసికొమ్మాలక వాటముదీసి - ఇడ పింగ
లజోడుగూడుకొనిమూడుగడచి - కమ్మాలముతానై || మా ||
ఆధారమునరేదించిమణిపూరకమునకుంభించి - కోరినకోరి
కలన్నియునివారణజేసెను నారాయణగురుపారాయణచే ||
మాయనునరికినవాడు ||

౫౪.—రాగము. నాదనామక్రియ - ఏకతాళము.

పల్లవి.

ఆనందమయుమగావలెను ||

అనుపల్లవి.

పూనితానుతానై యున్న - తావుగనవలెను || ఆనంద ||

చరణములు.

కామములకడకొల్పవలెను అష్టసామజంబులముగము
నమయింపవలెను || ఆనంద || ప్రేమసమగజేరవలెనుదుష్టతా
మపపుద్గులము తొలగింపవలెను || ఆనంద || సర్వమేమిది

ల్పవలెను-అసత్యదేహముమీద ఆశవిడువవలెను-భక్తిమ
దిలోనిల్పవలెను జీవన్ముక్తిమార్గముతాను ముండెఱుగవ
లెను॥ ఆనం॥ అక్షరాత్మకుడుకావలెను మూడక్షరంబుల
భావమదితెలియవలెను - దీక్షాధికారికావలెను-మోక్ష
కాంక్ష చేతనుసద్గుణజేరవలెను॥ ఆనం॥ నిద్రరాకడదెలియ
వలెను దానిభద్రపఱచుక యోగనిద్రబోవలెను-చిద్రూ
పమిపుడకనవలెనుభేదరీముద్రకీలఱిగినదగ్ధతిబొందవలెను ।
ఆనం ॥ వేషభాషలుమానవలెను తన్నుదూషించువారిని
భూషింపవలెను-కాషాయధరుడుకావలెను నాడఘోషవీ
నులయందుఘోషింపవలెను॥ ఆనం॥ చూపుమనసాగటిగ
జేయవలెను-సర్వ-వ్యాకృంజై చిన్నయాత్మగనవలెను
మేడమీదికిజేరవలెను-అచట-జోడుబాయక హంసభాష
గనవలెను॥ ఆనందమయదుగావలెను॥

౫౯.—రాగము. సావేరి - అటతాళము.

పల్లవి.

అన్నమేబ్రహ్మమురా జీవునకాధారంబనరా ।

అను పల్లవి

అన్నముబ్రహ్మము ఆదిస్వరాపై

ఏన్నిరానిపమేకముతానై ॥ అన్న ॥

చ ర న ము ల.

ఆదిఅనాదియురా అన్నము ఆపోజ్యోలియురా - ఆది
లిందునై అనునన్నంబై ఆదిమధ్యమనతంతరా తయై ।
అన్న । మూడుగుణంబులురా అన్నముమోవముతోగన

రా-మూడుమూలమైముక్తిపదంబై మూటికినిల్కడము
లముతానై || అన్న || చతుర్వర్ణమురా అన్నముశ్వేతద్వీ
పమురా - శాంతరూపమైశివమైపరమై చతుర్వక్రుజై చ
తురాక్షరియై || అన్న || నాదిమునినబడురా నారాయణ
గురుదురా - ఆదిమూర్తియైఅథలాండంబై ఆధారంబున
అక్షరరూపము || అన్నమేబ్రహ్మమురా ||

౬౦ - రాగము. మధ్యమావతి - ఏకతాళము.

పల్లవి.

అంతాచిన్తయ అఖండమృదుం ఆనందోబ్రహ్మనందం ||

అ స పల్లవి.

చింతగాను అనుభవమంతయుదెలిసి

యంతరాత్తనుచింతసేయవే||అంతా||

ఆ ర గ ము లు.

స్థూలసూక్ష్మములుతానై సుకరంబై సురసేవ్యంబై
ఫాలభాగమునబహునోప్యంబై పావనమై ప్రత్యక్షింబై
మూలబ్రహ్మమైముక్తిపదంబై మూటిమూటిమూడావల
తానై - కాలాకాలంబై కళాతీతమైకళలుమించిదితకళలు
వెలుంగుచు || అంతా || పంచబ్రహ్మమైపంచాక్షరమైపంచ
భూతమైప్రణవంబై పంచపంచయిదునై అయిదులుతానై
పంచవాక్యములు - పంచశూన్యములు అంచితముగఅభి
మానముతానై || అంతా || రిక్తశ్వేతవిరాకారంబైగమ్యంబై
ధూమాశ్మతియై ముక్తికములమునమూర్తిత్రయముగ -
ముదమునగాచెటినుగ్గురిలో - శక్తిసహితమైశివమైపరమై

శాంతంబై పశ్చాత్తపంబై స్వక్తంబై - వేదాంతసారమై - వె
లుగులోపల వెలుగుచునున్నది | అంతా; ఏటికియూరకభ్ర
మయుచుండుదురు - ఎరుగరుతమలోనుండగను నాటకధా
రుడునారాయణుడై - కోటిసూర్యలకాంతులలో వెలుగు
చు | అంతాచిన్తయవఖండ ||

౬౧.-రాగము గన్యాసి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

మోసపోకమూడాశలు - మొసటనేకోసివేయవలెరా |

ఆసు పల్లవి.

దేశములోపరచెళికుడుండే - వాకిదెలియవలెరా ||మో||

చరణములు.

శేషశాయిసాదారవిందములు సేనింపగవలెరా-మూ
సినముత్యమువలె నేమురియుచుండవలెరా-భక్తితోడతన
భావములో-నిజభక్తుడుగావలెరా-శక్తిమాయలకుచిక్క
కదృఢచిత్తుడుగావలెరా||మో||పిండాండంబునబ్రహ్మాండం
బును పెనగించుడవలెరా-ఉండెడితారకమండలమందున
తానునికీసేయవలెరా - నిండియేకిమైయుండినతనమది నీ
రుసేయవలెరా - పండువెనెలై ప్రభులెటితేజం- బయలు
బాడువలెరా ||మో|| గాఢాంధంబునరేయంబగులును-క
లసిచూడవలెరా - వాడెవాడై యుండినఘన నిజవాసునె
రుగవలెరా-ఉగ్రక్రుడై నిషయేంద్రియంబుల ఊరకుండ
వలెరా - నిద్రహారమువిడిచిభేదరిముగ్రతెలియవలెరా |
మో|| నిద్రలోఘనభద్రమైనముగ్రదెలియవలెరా-చిద్రూ

పంబునగలిగెడిజపుని నత్తుదెలియవలెరా-ఉశ్వాసనిశ్వాస
పంబులువిడిచే-ఉపముతెలియవలెరా-బుస్సునవినరే అను
రగాలిలో-భేదివినగవలెరా ||మోస||

౬౨.-రాగము నాదనామక్రియ - చాళుతాళము.

పల్లవి.

నత్తుచిదానందయోగి||

అను పల్లవి.

చిత్తలతాబద్ధచిన్తయయోగి ||నత్తు||

చరణములు.

చిత్తమనేపట్నమందు చిన్తయుడనేరాజు రాజ్యము
చేయగాను-బుద్ధియనేమంత్రితోను-యిట్టి-పురుషార్థము
నుతలపోయవలెను ||స|| భూతిపూసితేనేమి-యిట్లు, పూ
ర్వపుండ్రముబెట్టినపురుషార్థమేమి - మూడుగుణంబుల
కామి-యిట్లు, మూఘ్నడనై తెనుమునిసిద్ధుడనా || స|| బడ
లునీళ్లదడుపనేమియిట్లు-చైడలునీళ్లదడిపినూపిరివిగబట్టనే
మి-బడలుధరించి తెనేమి-యిట్లు-బడలుధరించి తెఱన్తపాప
నమా ||స|| భూమిలోపలనెక్కచెట్టు-అది-పుట్టినపుటినుం
డిభోగాలప్పు - కామక్రోధంబునబుట్టు-అది, కాంక్షింప
భవరోగములకాటపట్టు||స|| తొమ్మిదికూటులబాస-అది-
కల్పమంబులకెల్లకాపై నగూనా - నమ్మరాదురగురుడాన-
అది, వాళంబుజెందునునానావిధానా ||స|| సతికతులిద్దరు
గూడి ప్రేమరతిసేయశక్లశోణితములుగూడి-సుతుడాయె
గర్భమువీడిదాన-సుఖమురేమరదానివిడిచిపెట్టరా||స||

న్దిదివాకిభుమూసి దొంగలుండేచోఁబల్లకోధించిచూచి -
తుమ్మెవనాదమునుచుతుర్కమైనమాధినితానిల్వవలెరా-
నఁ| ఆరుగురునిబట్టివలెరా-పది-యాదుగురునిబట్టిబంధించి
వలెరా-వేరొక్కటనితెలియవలెరాతానునెళవైనయాచో
టతానిల్వవలెరా||నత్తు|తల్లిదండ్రులెందరున్న-యిట్లు, త
మ్ములుబాపలుతగచుట్టకొన్న - యెల్లబంధువులెందరున్న
తానుతల్లిపొయ్యేవేళతనకెవ్వరన్న ||నత్తుచిదానంద||

౨౩. - రాగము ముఖారి - చాళుతాళం.

పల్లవి.

ఎన్నిజన్మములెత్తి - ఎన్నితపములుజేసి -

ఈజన్మమెత్తితివిమనసా |

అను పల్లవి.

ఎన్నివిధములనైన నేహపమునగురుని

ఎడబాయకుండజే మనసా ||

చరణములు.

చదువులన్నియుచదివినన్యాసిమార్గమున సంచరింపగ
నేలమనసా - చదువులలోనున్నసారంబుదీనుకొని సందే
హములుమానుమనసా ||ఎన్ని|| అక్షరంబులునాల్గు కుక్షి
లోనుంచుకొని అక్షరంబెరుగజేమనసా - అక్షరంబులమ
దుగు సుక్షేత్రమునజేరిసాక్షివై యుండజేమనసా | ఎన్ని |
ఒకరుగాభ్యామధ్య వాసిగాజేయకొని వాదములుమానజే
మనసా - ఒకరదేహములోనున్న ఓనమాలుగుడియించి
ఓంకారమునుజూడుమనసా ||ఎన్ని|| కలకాలమార్త లోభే

చరీముద్రకుకీలుదెలుసుకనుండుమనసా - కీలుచదువులలో
ను-కభాలుగుణియించికరకంతునిజాడుమనసా || ఏన్ని || త
ల్లిగర్భమునందుతోల్లిచదివినచదువు-మర్లచదువవలెనీవు
మనసా-తల్లడముపడబోక తథాలు గుణియించి తత్త్వంబు
దెలియవేమనసా || ఏన్ని || ఎనిమిదిగఁములనుయెగదోలివే
గమునవేదములుపాడవేమనసా - ఏమరకనెప్పుడు యర
లవలుగుణియించి యెట్టియేనుగునెక్కుమనసా || ఏన్ని ||
కొండలేడునుదాటికుండలీయగ్రమున- అండబాయకనుం
డుమనసా-కొండతారాయుడు కోర్కెలిచ్చేనుంటె ఉండి
శ్రీగురుజేరుమనసా || ఏన్ని జన్తము ||

౬౪.-రాగము పున్నాగవరాలి-చాపుతాళము.

పల్లవి.

బయలేభావనసేయరా-బ్రహ్మనందం
బయలేబాయకయుండం ।

అను పల్లవి.

బయలేభావనసేయబ్రహ్మనందంబాయె
భయభక్తిసద్గురునిపాదములేనన్ని || బయలే ||

చరణములు.

రెంటినిబిగబట్టరాబిగియబట్టి మింటమనసుబెట్టరా -
జుటలేకులమధ్యసారిముగనిపట్టి ఘంటనాదముచెవినంటి
కోరికయేలరా || బయ || గుండుమీదికిజేరరా-మీదికిజేరి-
ఘండభానునిమీరరా - నిండుపున్నమనాడుపండువెన్నెల
బైట-అండబాయకనన్నిదానందమునుజేందరా || బయలే ||

నమాజానందముజేందరా-ఆనందమొందినరసిహతునిజోది-
దరా-మహిమతోయేప్రొద్దు మాచిన్నిగోపాలవిహితము
తోదుతవెలయుతారకయోగిరా॥బయలేభావననేయరా॥

౬౫.-రాగము ధన్యాసి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

గురువుపదేశంబయ్యెగదా-ఇక

అనుపల్లవి,

పురాకృతంబులులేవుగదా ॥

చరణములు.

వరముతానని వరములొనగుచు - శిరముననుతన
కరమునుంచెను ॥ గురువుప ॥ పరాకువలదని చరాచరము
నొక - సరిగగనుమని స్థిరముజేసెను ॥ గురువుప ॥ అరిట
నంటి-ఆరాటమణచియు- విరాట్టుడెచ్చేస్వరాట్టుడగుమనః
గురువుప॥ ధరనుగుత్తికొండపురమునవెలసిన- నరులబ్రో
చెడుమురారియగుశ్రీ ॥ గురువుప॥

—*(పరశురామనరసింహదానువారికీరన)*—

౬౬.-రాగము మాయమాళవి - చాళితాళం.

పల్లవి.

ఇదిగోర గురుకీలకంజీవావినరా-

అనుపల్లవి.

అల్లదిగోరయోగచాధనము-ఇది

చరణములు.

ఇదిగోరశ్రీగురువదద్వంద్యములు నీహృదయములోప

లవదలకదలచితే ||ఇది|| కొండమీద పెద్దగుండుయున్నది
 రా - గుండులోనన్నంపుగండియున్నదిరా - ఆగండిలో
 నొకపండుపండియున్నదిరా - ఆ-పండునుభవించితేక్రజ్జా
 నంబ్రహ్మమురా||ఇది|| ధాత్రిలోననుక్కగాత్రమున్నదిరా -
 గాత్రమునకుచిత్తమునేత్రమున్నదిరా - నేత్రమందునగు
 రుసూత్రముదెలిసి - పాత్రమెరిగితేనుబ్రహ్మస్థియవురా||
 ఇది|| చూపులోనునీలరూపమున్నదిరా - రూపములోను
 క్కదీపమున్నదిరా - దీపములోనున్న తేజస్సుగలసితే-పా
 కముఁ గాగితత్వవస్థియవురా ||ఇది|| అయిదైదులు యిరు
 వైయైదైయున్నదిరా-ఐదింటిమీదనుఆత్మయున్నదిరా -
 ఆత్మనునుభవింపించిఅవ్యతముసేవించి - అనుభవమెఱిగి
 తే, అయమాత్రబ్రహ్మమురా ||ఇది|| గురువాక్యములునా
 లుగుగురుతెలుగవలెరా - గుఱుతెఱిగినంతకేపరములా
 నారా - పరశురామునివరనరసింహయోగికిపరమపదము
 బట్టబయలైయున్నదిరా ||ఇది|| గోరగురుకీలకం||

—|| శివపురమువారికీర్తనలు. ||—

౬౭.—రాగము. భేగడ - త్రిపుటతాళము.

పల్లవి.

నిండుపున్నమనాడు- పండువెన్నెలబైట

అను పల్లవి.

నిండియున్నదియేమిరా- పగ్గురుదేవా||

చరణములు.

రెండుమూసియునేభ్యమండలమునజూడ-దండిబాట

యునురదురా-నన్నుదేవా॥ నిండు॥ కొదమతుమ్మెకలై ను
 రొదలుచేయుమన్నవి- నమలకావలనుదురా-నన్నుదే
 వా॥ నిండు॥ చూపులోశివపురమాపు చూచినయపుడే -
 దీపకాంతులుయేమిరా-నన్నుదేవా॥ నిండు॥

౬౮.—రాగము. మౌళాశ - అటతాళము.

పల్లవి.

పొందుగానునమాధిలో బయలందిసుఖమునుజెందరా॥

అను పల్లవి.

ముందుగాగురుబోధచే ఆనందమునచెలువొందరా॥ పొం॥

చ ర గ మ లు.

రెండుత్రోవలుమూసివాయువురేచకంబొనరించరా -
 కుండ్లినిభేదించినంతట కుంభకంబొనరించరా॥ పొండు॥
 మూటికవలత్రికూటమధ్యమసూటిబెట్టుకచూడరా- నూ
 టిగానచ్చోటనీవు పగటిచుక్క-నుగాంచరా॥ పొండుగా॥
 ఆరుచక్రములరిసి సూక్ష్మద్వారమార్గముచేరరా - చేరువ
 గుపదియారితటచాతగ- పూరికంబొనరించరా॥ పొండు॥
 మేలిమిగ శివపురవిహారుని మూలమిదియనితెలియరా॥
 నీలతోయడమక్యమందుననిజమనీనై వెలయురా॥ పొం॥

—॥(ఆదికేశవులవారి కీర్తన.)॥—

౬౯.—రాగము. కాంభోజి - అటతాళము.

పల్లవి.

చేరెమనీళ్ల కుభూమెల్ల తడిసెనుతెలుసుకోర॥

అను పల్లవి.

భయపుగజనులకు యిసుకమంటకమాయె తెలుసుకోర॥

చ రణ ము లు.

చింతమానుమీదచేమంతి పువుపూసె తెలుసుకోరె -
దానిచెంతనున్న కోతిపులిపిల్లనినెను తెలుసుకోరె॥ చేరె॥
మూడుమూలలపెట్టెమూతతీసేనేర్పు నేర్పుకోరె-ఆమూ
తీసేతె పెద్దభూతముకనుబడును తెలుసుకోరె॥ చేరెడు॥
అంబులపొదిలోనుకొమ్ముటనుగుబుట్టె తెలుసుకోరె- ఆకొ
మ్ముటనుగుమీడికుఱుచబాలుడుపుట్టె తెలుసుకోరె॥ చేరె॥
అమ్మమ్మయొకకప్పలయిదుపామలర్రుంగె తెలుసుకోరె -
దానివొడినిండనిప్పులువసంతమాడెను తెలుసుకోరె॥ చే॥
గుడిమీదనొకనక్క కూతలుబెట్టెచు తెలుసుకోరె - దాని
మెడచుండెఘంటలుమోతలుమోగెను తెలుసుకోరె॥ చే॥
తెలియనివారికియేడాదిగడువి సె తెలుసుకోరె - దీనిఅన్వ
యంబూదూరిఅదికేళపువెరుగు తెలుసుకోరె॥ చేరెడు॥

—॥(వీరాస్వామిలవారి కీర్తన.)॥—

౧౦.—రాగము. యమునాకల్యాణి - తాళము రూపకము

పల్లవి.

పల్లవి.

ఉన్నాడమ్మాది న్నయస్రభువు-ఉన్నాడమ్మా!

అను పల్లవి.

ఉన్నాడునిజముగ నుపముదెలసిచూడ కన్నచోటనె
ముక్తికాంతతోవెలుగుచునున్నాడమ్మా!

చ రణ ము లు.

ఎనుబడినాలుగులక్ష జీవరాసులయందు నాటకధారు
డైనటననిల్చెడుస్రభువుఉన్నా! తద్దనించోవనవిధ్యనంత

గ్లత్తముద్రద్విదళపదమునుగ్ల దివ్యమైవెలుగుచు || ఉ
న్నా || చూపుచూపునంటిచూడగచూడగవంత - చూపు
చూచెటిచోటచోద్యమైవెలుగుచు || ఉన్నా || ఆరుచక్రము
లపై ఆగ్నేయమందున్న - మేనుశిఖరమునందు తాండవ
కృష్ణుడు || ఉన్నా || మూడుమూర్తుల కాదిమూలమైన -
వీరస్వామి చేయుపదేశమందినవారికి || ఉన్నా ||

—|| (విజయకవివరుని అష్టకంబులభావము) ||—

౭౧.—రాగము. కల్యాణి - చాళుతాళము.

పల్లవి.

మొనలుమీదుగ తలలుక్రిందుగ

మొలచియున్నది వృక్షము ||

అను పల్లవి.

మోదమలరగమింటిమీదను మదగఁమువిహరించెరా ||

చ ర గ మ లు.

చిదిమిపట్టినబంటుకై వడిచీచుయోచుగుఁమ్రుంగెరా-నద
యుడొమళిహారి గాఘవసాద్వభౌమదయానిధే || మొనలు ||
చింతబుట్టిన కాలిమీదనుచింతమానొకటాయెరా - అంత
లోనెదానిలోను చేమంతిపువ్వులుపూచెరా - పంతమా
తుచుకప్పయొక్కటిసాములై దిట్రిమ్రుంగెరా - చింతగానిది
నిజముమళిహారి వీరరాఘవదయానిధే || మొనలు || విజ్ఞప్తి
గుచుకేకవేయుచుఘోరమంచముమ్రుంగెరా - గొట్టయొ
క్కటియెనుపులులనుగొట్టినెత్తుగుతాగెరా - విజ్ఞప్తిచెట్టున
కాచిపువ్వులు శ్రీకరంబుగపూచెరా - మజ్జిపైకవిభీషణం

బులువులహరిరామదయానిధే॥ మొనలు॥ కొంచెమానొక గృహములోపలకోటిసింహములుండెరా - అంచితముగ నన్నిటినియొక సామజమువధియించెరా - పంచెవన్నెచిలుకలై దొకపర్వతమునుభయించెరా - మంచితత్వజ్ఞానమిది మళహరిరామదయానిధే॥ మొనలు॥ ఒంటిపాటునరెండు కోతులుజంటపిల్లలనీనెరా - కంటిననియొక నక్క కడుపున కామధేనువుపుట్టెరా - వింటిననియొక మకరినవ్వుచువీధిపరుగులుబారెరా - జంటలీతెలియంగమళహరిసార్వభౌమదయానిధే॥ మొనలు॥ మానసంబునమనుజుడొక్కడు మానునమలుచునుండెరా - కానికానిమ్మనుచుదోమలుకనకగిరినికడలించెరా - పేనుయొకయోజనముపుట్టెడుపెరికెవీపునమోసెరా - దీనజనమందారమళహరిదివ్యరామదయానిధే॥ మొనలు॥ కన్నుగానకచేపయొక్కటికార్తుకంబుననడిచెరా - మిన్నునేలనియనకవిసరిమ్రుంగిగంతులువేసెరా - చిన్నబాలుడుసర్పవాచ్యుడుతీర్చియాకొనిపోసెరా అన్నరోయున్నతమ్మార్తిమళహరిదివ్యరామదయానిధే॥ మొనలు॥ ఉర్వివూదమహానుభావుడువిజయకవియమరేండు - వసుసతోదీనిదెలిపినవారెయ్యవధానులు - నిరుపమాంబుధిచంద్రమళహరివీరరాఘవదయానిధే॥ మొనలు॥

—॥(మహామ్మదుమాసేకవారికీర్తన)॥—

౭౧.—రాగము. మధుర - చాత్రశాళము.

పల్లవి.

ఉదుచుకొలిమితిత్తులసమరనడిపముతెలియవలెరా॥

అను పల్లవి.

వాదభేదములు అణచియొత్తలో శోధింపగవలెరా॥

చరణములు.

ఒక్కటి మొదలువృక్షములెక్కకుమిక్కిలికొమ్మలురా -
ఎక్కిచూచితెయెంతోపాడుగాకాశమంటినదిరా - చొక్క
మైనపండొక్కకొమ్మనచేతికిచిక్కదురా - ఒప్పుగదెలిసిన
వారికిపండుయొద్దనెయున్నదిరా॥ ఊదు॥ రెండుత్రోవలు
కూడినచోట రేవుయొక్కటేరా - రెండురేకుల పద్మము
లోపల అఖండ తేజమనరా - ఉండజూచుకొనిఉనికితెలు
సుకొనియెక్కుబెట్టవలెరా - పండువెన్నెలనగాయేదుకొం
డలకెగువనురా॥ ఊదు॥ మూడుయొకటిగాజేసేటందుకు
మూలంబిదిగోరా - కూడకట్టనులందుయెఱుక నెతాడొ
కటున్నదిరా - మూడురేవులుకూడినచోటముదితయున్న
దిరా - వేడుకతోనతిపతిరమియించె మేడొకటున్నదిరా॥
ఊదు॥ నాలుగుపదవులనాశ్శ్యము తెలిసె నమ్మికయున్న
దిరా - నాలుగార్లుతనలోయిరువై నాలుగుయొక్కటేరా -
మూలంబిదిగో సాంఖ్య తారక యమనస్క భావమురా -
నాలాయముశోధించిచూడక వశముకాదుగదరా॥ ఊదు॥
పంచభూతములు పంచవికారములు పదిలపరచవలెరా -
మించినదురితిములారిటి మొదటికిశృంచివేయవలెరా -
పంచాక్షరములు భావములోపలపలియించగవలెరా - పొం
చిమహామృదుహుసేనుగురునిపాదముగనవలెరా॥ ఊదు॥

—కారమబ్రహ్మమువారి కీర్తన—

౩౩.—రాగము. శాదనామక్రియ - అటకాళము.

పల్లవి.

కారణగురునెడుక తిరుగజన్మములేమ
గురుకరుణబడయవేచిలుకా॥

అనుపల్లవి.

గురుకరుణబడసిలేయది మహామధురమైరమ్యమై
యుండునేచిలుకా॥

చరణములు.

మనసాటివారెల్ల మనముచూడగలేకమట్టిపాలై నారె
చిలుకా - మనముఅటలమానిమనము సద్గురువెదకి పర
మాత్మదెలియవేచిలుకా॥ కారణ॥ కాలయముడుమనకు
పొరుగింటివాడనుచు కాలాకాలము దెలియు చిలుకా -
కాలాకాలములదెలసి కళలనంటిన గురునికంటినడుమను
జూడుచిలుకా॥ కారణ॥ ఫలలోచనుడందులీనుడై యు
న్నాడు నిజమనినమ్మవేచిలుకా - మూలకోసలోస మహా
మృత్యుయన్నది-అదితెలియవేసిపుచిలుకా॥ కారణ॥ రెం
డునొక్కటిజేసిరేచించిహంసను దండిగాగురిగనవె చిలు
కా-దండిగాసద్గురుడుకుండిలిపై నున్నాడుపండువెన్నెలన
డుమచిలుకా॥ కారణ॥ అలుబిడ్డలుయనియాశించియుండి
నయాగురుని దెలియకేచిలుకా - అలుబిడ్డలవిడిచియా
కాకాతీతుని యచ్చోటచూడవేచిలుకా॥ కారణ॥ వదలక
నుగురుసేవపదిలముగజేసిలే-అదినీకు తెలుసునేచిలుకా -

అదినీకు తెలిసి తెమదియా త్రగురిగని-అదివరునిగలయుచి
లుకా॥ కారణ॥ గర్వపడక నునీవునిర్వాణపురమందు సర్వే
శ్వరునిజూడుచిలుకా- మనరామబ్రహ్మముగురుడు రమ్య
మైయున్నాడు-అతనిదెలియవేనీవుచిలుకా॥ కారణ॥

—*(నున్న పుగుట్ట రాఘవులవారి కీర్తన)*—

౭౪.—రాగము. సావేరి - ఏకతాళము.

పల్లవి.

భాంచేతు నేనెంతో జెప్పినచెంచలముడుగవుభీత్తూమనసా॥

అను పల్లవి.

మంచిగురునిసేవించినావిక సందు తెలిసి భజియించవే
ధుతైరి॥ భాంచేతు॥

చరణములు.

పొంచిపొంచిబహుమంచిగురునిగృహ- పంచజేరవేభ
డవాధుతైరి॥ భాంచేతు॥ మంటిబొమ్మలాటంటనుదెలియ
క-తంటలుజేసేవుతుంటవుధుతైరి॥ భాంచేతు॥ పట్టుగసున్న
పుగుట్టరాఘవులపట్టువిడువకవే భీభీలుచ్చా॥ భాంచేతు॥

—*(వేంకట గురువులవారి కీర్తన)*—

౭౫.—రాగము. యమునాకళ్యాణి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

ఉరికిపోవలెరావరబయలూరికిపోవలెరా॥

అను పల్లవి.

ఉరికిపోవలెదారి తెలుసుకొని మేరుశిఖరమున వెలిగెనే
రావుకు ఉరికి॥

చ రణ ము లు.

ఏమకొండలెక్కినదునును మూడుయేళ్లుదాటి-కూడిన
నదులనువేడుకకనుగొని కూరిమితోనాగ్గునునివిడిచి॥ ఊ
రికి॥సన్నదిడ్డిదూరిపున్నమవెన్నెలబయలులలో- కన్నవా
రిరికనుగొనిపోవలెత్తిన్నగసన్నపుదారి తెలుసుకొని॥ఊరికి॥
కంటిలోవెదకిననుకానకమింటిలోవెదకినను-కంటికిమింటి
కిరెంటికినదుమనుయెంటిగచీకటియింటిలోకనుగొని॥ ఊ
రికి॥ జోడుపాములుండుచూడగవడిగలెత్తియాడు - కోడె
కాదుమణిమంత్రముగ్రోలుచు- నాడుచుకన్నులబాడలుగ
నుగొని॥ఊరికి॥పంచకోశములనుతనలోనెంచిచూడగాను-
సందితమిది శ్రీవేంకటగురుకృపతెలుసుకపోరా హంసను
గూడి॥ ఊరికిపోవలెరా॥

—॥(బాలకృష్ణ దాసువారి కీర్తన.)॥—

౭౬.—రాగము. పున్నాగవరాలి - చాపురాళము.

పల్లవి.

ఎక్కడతిరిగినలేమరా జీవస్సుక్తి తనలోతన్మయమం
దిచూడరా॥

ఆనుపల్లవి.

ఎక్కడతిరిగినలేమ తనలోతానుమనసుచెదరక - ధీః
క్కరించిచూపులోపలగుక్కువతోమనసునిలుపక॥ ఎక్క॥

చ రణ ము లు.

ఆరుమూడుయేడుతోద్బిది - యెనిమిదిపన్నెండునాలు
గుకమలమధ్యమందు- గురునిశేర్చికంటిబొమ్మనుకలసిచూ

డక॥ ఎక్క॥ పదియుయిరువై యైదుముప్పైయా రుతత్వజ్ఞాన
మందు - కనులమధ్యనుగుఱుతుజేర్చికంటిభామ్యనుకలసి
చూడక॥ ఎక్క॥ ఊరివాకిటకూతలాయె-వినగవినగవింత
లాయెదాసుడేనివాసుడాయెబాలకృష్ణునిలీలలాయె॥ ఎక్క॥

—*(శివయోగీంద్రులవారి కీర్తన.)*

౭౭.—రాగము. తోడి - ఆటతాళము.

పల్లవి.

కొలువై యున్నాడె సద్గురుమూర్తి కొలువై యున్నాడె॥

అను పల్లవి.

కొలువై యున్నాడుకోటిసూర్యులకాంతిమేఘైనభ్రా
మధ్యమేడలోపలతాను॥ కొలువై ॥

చరణములు.

లలనరోవినవేసద్గురుమూర్తిలలివేణివినవే - ముల్లోక
ములకాదిముక్తికారణమతడు-పల్లవసాణిరోయుల్లాసము
లోనిపుడు॥ కొలువై ॥ ఉన్నతముగనుచిత్క-శలలోచెన్ను
మీఱగను-మన్ననతోగురుమార్గముదెలిసితెసన్నుతాంగి
సీలోస్వామిసద్గురుమూర్తి॥ కొలువై ॥ మట్టుమీఱగనుకుం
డలియనెపెట్టియలోను - గట్టుమీఱదనెపుడుఘనతేజలింగ
మైకాంతిప్రకాశించుకలికిచిత్క-శలతో॥ కొలువై ॥ ఎఱు
కలోపలనుమఱువులేనియెఱుకతానగును- ఎఱుకెపరశివు
డనియెఱిగినశివయోగిరుద్రుని-భావములోనెపుడుబాయ
కసద్గురుడు॥ కొలువై ॥

(తరిగొండ వెంగమ్మగారి కీర్తనలు.)

౨౮.—రాగము. నాదనామక్రయ - ఆదిరాగము.

పల్లవి.

సద్వస్తువయందే నన్ను నిలుపరా సద్గురునాయణదేవ॥

ఆను పల్లవి.

అద్యయమైపరమామృతమై ఘననీరంజనమై వెలుగు
చునుండే॥ సద్వ॥

చరణములు:

ఇరువై యెదిటిఁగూడి జనించిన యీస్థూలాం గమునే
నొల్ల । సారవగుపడునే డింటినిఁగూడిన సూక్ష్మశరీరము
నేనొల్ల । గరిమయవిద్యాకరముగవెలిగే కారణతనువు
నునేనొల్ల । సరవినిజాగ్రతస్వప్నసుషుప్తుల జాడలుమెం
దుటనేనొల్ల ॥ సద్వస్తువ ॥ సారెకుజననమరణంబుల కిర
వై నసంసారంబునునేనొల్ల । భూరిసుఖంబును దుఃఖంబు
నునొసగెడు పుణ్యాపాపములనేనొల్ల । జారిమఱల దిగబ
డుహేతువులగుస్వర్గనరకములనేనొల్ల । తీరనణుత్వంబున
తెగనీయుని దివ్యపదంబునునేనొల్ల ॥ సద్వస్తువ ॥ ఖరఖర
మండల ముఖమండలముపై కలసిమెలంగుట నేనొల్ల ।
పరగమహా ప్రళయమనుమూల ప్రకృతిని బొందుటనే
నొల్ల । తిరిగిసుమస్త్యాదులనుదయించేదీనదశలనునేనొల్ల ।
తరిగొండనృకేసరివెంకట గిరివరనిన్నికవిడువగనేనొల్ల ॥
సద్వస్తువయందేనన్నునిల్పరా ॥

౨౯.—రాగము. కాఫి - చాళురాళము.

పల్లవి.

చెడుదంటనేమి-మంచిదియంటనేమి - నీవు॥

దామె - తమగతిగానకతహతహాలాయె - స్వామిశ్రీతరి
గొండనరహరియాయె - సామాద్రివాసుడే శివశంభుడా
యె । శివుడంటేనేమికేశవు ॥

౧౨.-రాగము ఆనందభైరవి - ఆటతాళము.

పల్లవి.

జ్యోతివెలుగుచున్నదమ్మదానిలోతు తెలియరాదెక్కమ్మా
అను పల్లవి.

పాతాళగగనకళాతీతమైనద్య -

భూతములందుప్రఖ్యాతిగపరమాత్మ ॥జ్యోతి॥

చ ర గ ము లు.

ఎవరిచేచిక్కదోయమ్మదానివిధమిట్టిదనిచెప్ప రాదుగ
దమ్మా - శివకేలిలోగూడిసిద్ధిందుభావమైపూనిక్రమము
నచాలబుధులందునయాత్మ ॥జ్యోతి॥ మాయలో మాయైన
దమ్మ-దాని-మహిమ తెలియకూడదమ్మ - మాయకులోగా
నుమాయకువెలిగాను-రేయుబగలునొక్కరీతిగపరమాత్మ॥
జ్యోతి॥నానాచూపములైనదమ్మా-తిరిగి-తానుతానైయున్న
దమ్మా - పూనితికూటములోననిత్యానందజ్ఞానములోని
దానముగనాత్మ ॥జ్యోతి॥ కనకమయమైయున్నదమ్మా-తి
రిగి-కనకవచ్చుకనరాదోయమ్మా - ఫణితోడగూడుక పగ
లురేయొకరీతి-తనువులోపలనీలతామరసమునందు॥జ్యోతి॥
ఎటుకలోయెటుకైనదమ్మా-మెటిగేసామైయున్నద
మ్మా - పరిమాణుప్రగావిత్వపరిపూర్ణముగనాత్మగురుచం
ద్రుడగుశ్రీతరిగొండనరహరియాయె ॥జ్యోతివెలుగు॥

౪౩.-తాగము ఆనందభైరవి - నిత్యభావము.

బ్రహ్మమేదోదెలుపరహ్యబ్రహ్మణులారా

పరబ్రహ్మమేదోదెలుపరహ్యబ్రహ్మణులారా

బ్రహ్మమేదోదెలుపరహ్యబ్రహ్మణులారా - ర్త
రహితమైనమోక్షగతికిపాద్యబ్రహ్మణులారా - నిర్త
లాంతరికరణులగుచునిత్యంపకాక్షర - సత్యం
బనిశ్రుతిమీరెఱిగినందుకు || బ్రహ్మ || బ్రహ్మకర్తములనుజే
నుకొనుచుగాయత్రిమంత్రముచదివి - బ్రహ్మసూత్రమందు
నిష్ఠబ్రహ్మధిపతిబ్రహ్మణోమమదేవతాయను భావమెఱిగి
నందుకు || బ్రహ్మ || రేపుమాపుసంధ్యవాల్చిరేచించిఓంకార
మందు - ఆపోజ్యోతి హంసోహంస్వాహేతియని మీరెఱిగి
నందుకు || బ్రహ్మ || యజ్ఞక్రతువులనుచుమీరుయోగముయా
గముచేసి - భగ్గో దేవస్యధీమహిసవిత్యువతిభావంబెఱిగి
నందుకు || బ్రహ్మ || ప్రాణోపానవ్యానోదానసమానమాల
నుగూర్చి - ప్రణవధ్యానులై వేదాంతంసోమసానంయజ్ఞం
స్వర్గంలనిమీరెఱిగినందుకు || బ్రహ్మ || ప్రాజ్ఞెరిగి ప్రాద్దున
లేచిప్రాద్దుచెప్పెపంచాంగమునుద్దులందు - ఓంసమోసిద్ధ
ప్రజాపతింధ్యాయేయని మీరెఱిగినందుకు || బ్రహ్మ || నిందు
వేడుకతోతరిగొండభ్రమరాంబ-ఊర్ధ్వకుండలిప్రణవమ
హత్త్వంసుబ్రహ్మణ్యగురుడనిమీరెఱిగినందుకు || బ్రహ్మ ||

౨౪.-రాగము నాదనాచక్రియ - ఆటతాళం.

ల వి.

జీవానీవునినుగొన్నలేవా-నిన్ను ।

అ ను పల్లవి.

భావించిచూచితే బ్రహ్మమేకావా ।

చ ర గ ము లు.

పరగ దేహము ఘడిపండు - లోన-తరుచుగ పురుగులు
తొలిచేటిపండు- తెరచాట్టుమూంసపుదిండు-దీని-తెరగల్గ
చక్కగా తెలిసి తెబండు జీవా॥ మునుకొనితొమ్మిదితూట్లు-
యీ-తనువు కారణమనితగనమ్మెదెట్లు- కనుగొను దీనిలో
గుట్టు-చాల-పనిబూనివినబో తెబహుస్సిగ్గుబాట్లు జీవా॥ బ
లురోగములకిది బాట-దీని-వలపుసాలుపు తెల్ల పడిగండ్ల
మూట - వెలయస్వప్నప్రాయమూట-నీవు- నిలిచి తె తెలి
సేవునీకిదెబాట జీవా॥ పరగ దేహముమంటిపాలు-యీవి
కట-సంసారమువిడిచి తేమేలు- సకలభోగములింకచాలు
శ్రీ-అకలంకతరిగొండవారివై మమ్మేలు ॥ జీవానీవు ॥

౨౫.-రాగము ఆనందశైరవి - ఆడితాళము.

పల్లవి.

శ్రీగురునికొనియాడవే ప్రారాజహంసా ॥

అ ను పల్లవి.

రాజయోగివై వెలుగుమండవే వోరాజహంసా॥

చ ర గ ము లు.

ఏదుపద్మములమీద రాజహంస-నీవు - ఆరోపద్మము

చూడవేవోరాజహంసశ్రీ॥దండిలేబమ్మయన్నదేవారా
జహంస-చూడ - రెండుకేకులున్నావేవోరాజహంస॥శ్రీ॥
రెండుకేకులనకుమరాజహంస - చాలనిండుగంగయము
నలుండురాజహంస॥శ్రీ॥ నిండుగంగయమునలలో రాజ
హంస-చాల-చంద్రచండకిరణలుండురాజహంసచంద్రచం
డకిరణాలలోరాజహంస-నడి- కుండలిహాపమున్నాదేవో
రాజహంస॥శ్రీ॥కుండలితుదవెల్లెవేళరాజహంస-అల్ల ఘో
షవిసవచ్చునేవోరాజహంస॥ శ్రీ॥ నాడలిందువులలోరా
జహంస-కిళ-భేదరహితమైయున్నాదేవారాజహంస॥శ్రీ॥
సచ్చిదానందభావమురాజహంస-నీవు- సత్యమనితెలియ
వేవోరాజహంస॥ శ్రీ॥ చిత్తనగత్వంపదమురాజహంస-
అల్ల-సత్తనగత్త్వదమురాజహంస॥శ్రీ॥ ఆనందమే అసి
పదమురాజహంస-పూని - తానుతానై యున్నాదేవారా
రాజహంస॥శ్రీ॥ కానవచ్చేచోటనాదిరాజహంస-కను-
కంటచూచితెలియవేవారాజహంస॥ శ్రీ॥ చూపుయావు
యొకటిజేసి రాజహంస-అందుచూడగలయలవునే వ్రా
రాజహంస॥ శ్రీ॥ దృఢ-దృశ్యములులేక రాజహంస-
అందు-తెలివితుర్కమైయున్నాదేవారాజహంస-నిర్గుణజ్ఞ
ప్తిమాత్రమేరాజహంస-అందు- నిర్మలపరిపూర్ణమవుదు
వురాజహంస॥శ్రీ॥ పిండాండబ్రహ్మాండములురాజహంస-
అందు-పెనగొనిలయమవునేవోరాజహంస॥శ్రీ॥ సంశయ
మువిడువవేవ్రా రాజహంస-పరమ - హంసభావముతెలి
యవేవ్రారాజహంస॥ శ్రీ॥ ఖండభావములిడువవేవ్రారాజ

సామరజనులారామీరుభ్రమలువిడువండి!

అ. శ. ప. ల్ల. వి.

భ్రమలువిడిచిభక్తితోగురునన్నిధికేరండి॥సామర॥

చ ర ణ ము లు.

నిత్యముగాదండి యీదేహము - సత్తుదెలియండి -
సత్తుదెలిసి నిత్యమైన సాక్షినివెదుకండి ॥ సామ ॥ సా
క్షియనగనాత్మసుమ్మి - సత్యమనగనతజేసుమ్మి - సత్యము
నుదర్శించిమీరు నిత్యులరై యుండండి ॥సామర॥ పంచ
భూతములనుమీరుబాగుగదెలియండి - పంచాతీతుడైన
వరమాత్మనుగూడండి ॥సామర॥ ఆరుదొంగలుండేచోటు
నుఅందిచూడండి - అందిచూచితిత్తులరెంటియదిమివూ
డండి ॥సామర॥ పంచకోశములనుమీరుప్రత్యేకించండి -
ప్రత్యేకించిపండువెన్నలబయలుచేరండి ॥సామర॥ శ్రోత్ర
ములందునాదబ్రహ్మము చోద్యముతెలియండి - విశ్రుత
ముగత్రికూటమందున సూక్ష్మముజూడండి ॥సామర॥ కా
శికిపాద్యోజనులార మరిగంగలోమునిగేనరులారా - గం
గాయముననదుమనుండేకాంతకుపేరడగండి॥సామర॥ ఎం
తదూరమనుచుమీరు వెతలుపడకండి - కదలకమెదలక
కన్నులనదునునుకాశినికనుగొండి ॥సామర॥ హంసుడైన
ప్రణవమంత్రము అజపాఘవునండి - హంసనెరిగిమెలగిన
పరమహంసలుగనరండి ॥సామర॥ ప్రణవమేబ్రహ్మమనుచు
భగవద్వాక్యముతెలియండి - ప్రణవమందేముగ్గురుమూ
ర్తులుపుట్టిననుకొండి ॥సామర॥ తత్వమస్వాదివాక్యములు

తప్పక తెలియండి - దేవామం దేతత్వమునుచు తెలివిగ జూ
డండి॥ పామర॥ అరుదై నతం గేల్ల యందు గురుని జూడండి-
ఎఱుక తోను శేషాచల యోగిని జేరండి॥ పామర॥

౮౯.- రాగము హిందుస్తానీ-వీణ తాళము

పల్లవి.

పంచవన్నె చిలుకలారపయనముగట్టిండి॥

అను పల్లవి.

ప్రయాణ భేరి వేసి పరమగురుని జేరండి॥ పంచ॥

చరణములు.

తత్వముల నేయింపెను బట్టి త్వరగా నడువండి - తప్పకుం
డ సూటిగ మధ్య దారిని రన్నండి॥ పంచ॥ ఈ పెలుపూని బా
టలోను వేగ మెరన్నండి - ఈ మణిత్రయములను బట్టి యెంచి
త్రుంచండి॥ పంచ॥ దారిలో నాగ్గురుదొంగలు దాచుకొన్నా
డు - దారి తప్పిపోతే మీరు దక్క-బోరండి॥ పంచ॥ భీకరమైన
దొంగల జూచి బిరుదులు పూనండి - ప్రణవమనే బాణాసన
మును బయలుపరచండి॥ పంచ॥ బయలుపరచి ప్రణవమం
త్రము పలుకుచునుండండి - పలుకులో నెదిరుగుచు నాతని ప
ట్టి పెనగండి॥ పంచ॥ రెండు తిత్తులంటి యూది దిడ్డి దూరండి -
దిడ్డిలో పలదిటవుగ నాత్తును తేటగ జూడండి॥ పంచ॥ చూపు
లో నేచూడండి రూపులో నేకానండి - చూపురూపు యొక
టి జేసి నుండరాంగిని గూడండి॥ పంచ॥ చక్క-గా భూమధ్య
మందు నిక్కి చూడండి - శేషాచల యోగి గురుత్రి - చెండు
రాజును గూడండి॥ పంచవన్నె చిలుకలార॥

౯౦. - రాగము నాదనామక్రమ - ఆదితాళము.

పల్లవి.

చూచివత్తామురారమ్మా శ్రీచెంచురాజగురుని

అనుపల్లవి.

చూచివత్తామురారెసుదతులారమునము - శ్రీశుడై
సహస్త్రిరమందుశయనించియున్నగురుని ||చూచి||

చరణములు.

పరమహంసుడటపరమాత్ముండట - ప్రణవస్వరూపుడ
టప్రణవమేపలుకుట - బ్రహ్మంబతడటపరమగురుండట - పర
మపదంబటపరులకందడట - వరయోగులకటవరములిచ్చు
నట||చూచి|| ఆత్మరాముడటఅఖలాత్ముండట - ఆనందుం
డట అంతటనుండట - ఆదిమూలమటఅద్వయబ్రహ్మమట -
అష్టాక్షరుడట అందరిసముడట - హరిహరాదులకటఅంద
నివాడట||చూచి|| వేదాంతుండటవేదసారుడట - 'వేదవేద్యు
డటవిశ్వేశ్వరుడట - విశ్వగర్భుడటవిమలపరుండట - వేదాతీ
తుడటవేరుచేయుడట - వేణునాధుడటవీనులకింపట || చూ
చి|| నిర్వికల్పుడటనిరంజనుండట - నిర్వికారుడటనిరుపాధి
కుడట - నిగమవేద్యుడటనిర్మలుండట - నీరజాత్ముడటనిర్గు
ణుండట - నిటలమందెయటనాసికవీధియట ||చూచి|| సూ
త్రధారియటసుందరాంగుడట - సర్వసముండటసర్వసాక్షి
యట - సర్వేశ్వరుడటసత్యపంథుడట - సర్వాత్ముండటసర్వ
ముతానట - శేషాచలయోగినటస్థిరముగనేలినారట||చూ||

౯౧ - రాగము ముఖారి - ఏకతాళము.

పల్లవి.

హంసనుదెలియగా - మదిలోనంశయింపకురా॥

అను పల్లవి.

హంసనుదెనిసి తేనునీకుహింసలన్నిదొలగిపోను॥హంస॥

చరణములు.

కుంభీపాకనరకమందుకూలిపోకురా- కుటిలబుద్ధులట్టె
విడిచిగురునిజేరరా-గురుసేవయందు నీవుకుదురుగనిలువ
రా-గుఱుతుదెలిసిసూటబెట్టికుండలిదాటరా॥హంస॥నిశ్చ
యంపుథక్తితోనునాసికమెక్కరా-నాడబ్రహ్మములోపల
జొచ్చినాట్యములాడరా- నిర్గుణధ్యానముచేతనిజమునుదె
లియరా-నిటలమందునసాక్షినిజూచినిమ్మళించరా॥హంస॥
మూడారువాకిళ్లయొక్కమూతనుదెలియరా-ముమ్మూలకో
నలోనుమురియుచునుండరా-ముద్యోటిజలములందు మజ్జ
నమాడరా- మనోలయంబయ్యోయోగము మక్కువదెలి
యరా॥ హంస॥ పెదపులుబంధించినీవుప్రణవముబలుక
రా-అధారాదిప్రాకారములను అరసిచూడరా-మాతయై
నమానభావముమనసుననిలువరా- నిత్యముగానివిహంగ
మూర్గమువెతలువిడువరా॥ హంస॥ సారమైనవర్ణత్రయ
మునకుసాక్షినిదెలియరా - సాకారధ్యానముచేతసత్య
ముగనవలెరా - శేషాచలయోగిచెప్పినచిత్రము దెలియ
రా-శ్రీచెంచురాజుగురునివేడిస్వామినిజూడరా॥హంసను॥

౯౨.-రాగము శాధనామక్రియ - అదితాళము.

పల్లవి.

వ్యర్థముకావడైచెలియావ్యననముపడవడై.

అనుపల్లవి.

వ్యర్థమనర్థముయిహనుభుక్తము-

శ్రద్ధతోడగురుసరణిదెలియకను॥ వ్య॥

చరణములు.

ధనముచేతక్రొవ్విసీవుజననములెత్తేవే - మానకగురు
సాదములనుమనసునిలుపవే॥వ్య॥ సాములయందాశవి
డిచినూటిబెట్టవే-చిత్రములైననాదములందుసాచ్చినిలువ
వే॥వ్య॥ మారుతమందుపలుకుగూర్చినొరుమూయవే-
పరమాత్తునిభజనచేతపరముగందువే॥వ్య॥ ప్రణవధ్యాన
ముచేతసీవుబ్రహ్మమునొందేవే - భగవద్వాక్యమిట్టిదనుచు
బాగుగదెలియవే॥ వ్య॥ గురుడుచెప్పినగుఱుతుదెలిసిక
న్నులుమూయవే-తుర్యముచేసినాసికమందు - దృష్టినడు
పవే॥వ్య॥ హేయమనుచు సంసారము వెఱలువిడువవే -
మాయబొమ్మలాఱు యనుచుమఱలువిడువవే॥వ్య॥ చం
ద్రనాడియందుసూర్యునిమాటిగనడుపవే-సూర్యనాడి తు
ర్యముచేసినామునినడుపవే॥వ్య॥ నిలలమందునవెలుగుచు
నున్ననిజమునుదెలియవే - నడివీధియందుదిరుగుచునాట్య
ములాడవే॥వ్య॥ శ్రీచంచురాజగురుడువుండేసహస్త్రిరమం
టవే-శేషాచలయోగిచెప్పినచిత్రముదెలియవే॥వ్యర్థ॥

౯౩ - రాగము ఇంగ్లీషువర్ణమెట్లు - ఏకతాళము.

పల్లవి.

యోగివరులనిందలుచేసిలే యమునిజేలేను

అనుపల్లవి.

ముక్కువతోగురుసన్నిధిజేరితే-మోక్షమునొందేరు||యో

చరణములు.

నిండలుజేసెటిపందలజేరితెనరకములొందేరు- నాసిక
ములోద్బష్టినడిపితేనాధునిజూచేరు || యో || ధనమదాం
ధులపొందుకలిగితెధర్మనిజేరేరు- తనువునందేతత్వముదె
లిసితెజేవునిజూచేరు || యో || కాసులివ్వకఘనులనుదిట్టి
తెకాలునిజేరేరు - కుంభకముననెక్కిపోతేకుండలిదాటే
రు || యో || ఆహంకారముచేపెద్దలదిట్టితెఅంతకుతేరేరు -
అజపకుండలిదెలిసితెపరమహంసులయ్యేరు || యో || మ
క్కువతోమూడాశలనమ్మితెమోసపొయ్యేరు - ముక్కుది
క్కుయెక్కుబెట్టితెమూలముదెలిసేరు || యో || ఇహము
నందునంపదనమ్మితెనిడుములుపొందేరు - ఎఱుకకలిగితే మ
దిలోరాజయోగముతెలిసేరు || యో || కామముచేపరకాం
తలగోరితెకష్టములొందేరు- గుహలనడుమశ్రీచెంచురాజ
గురునిజూచేరు || యో || సత్యముగానిలోకమునమ్మితెచిక్కు
లుపొందేరు - శేషాచలయోగినినమ్మినచిత్రముదెలిసేరు||
యోగివరులనిండలుజేసితె||

—*(జీవముక్తికాంతానంవాదమైన ఏలవాటు.)*

౯౪.—కాగము నవరోజు - చాళురాలము.

పల్లవి.

కొండమీదిచిన్నదాన- కోటిసూర్యప్రభగలదాన|

అనుపల్లవి.

వై నపదవిజెం దేవు ॥కొండ॥ శేషాచలయోగిని నేనేచిన్న
లాడి బ్రహ్మమునీవే - సాక్షి యిద్దరమేకమైతేను - ఓచిన్న
దానా - సత్యమైనబయలుచేరేము ॥కొండమీది॥

౯౫.-రాగం మాయామాళవి - ఆటతాళము.

పల్లవి.

సువ్విసువ్వియోగులార-సువ్విసువ్విభక్తులార ॥

అను పల్లవి.

సువ్విసువ్వియనుచుమీరలునూత్నమందరే॥ సువ్వి ॥

చరణములు.

శృంగాటకమనుతావుజూచియోగమనేరోకలెత్తిరా
గమనేవడ్లుబోసిబాగదంచరే॥ సువ్వి ॥ కుంభకమనుచేట
బట్టిపూరకంబునముంచియెత్తి - రేచకంబునపొట్టుచెరిగి
రాశిజేయరే॥ సువ్వి॥ సాపలందెబాటయందుప్రణవమనుప
లుకుగూర్చి - పగలురేయి యేకరీతిగ బలుకుచుండరే ॥
సువ్వి॥ సూటియనుఘటమునంనుసాహమనుబియ్యమునచి
సరనముగనుగంగయమునజలములుంచరే॥ సువ్వి॥ కుండ
లియనుపొయ్యిలోను కర్తములనుసమిధలునచి - మంట
జేయజంటతిత్తులంటి యూదరే॥ సువ్వి॥ మంటజేసి పచన
మైనవంటకమును యారగించి - సూటిగాను సహస్రార
మందుసాచ్చినిలువరే॥ సువ్వి॥ సాచ్చినిలచి మచ్చికలరశ్రీ
చెంచురాజగురునికరుణ - శేషాచలయోగినిగూడి చింత
జేయరే॥ సువ్విసువ్వియోగులార॥

౯౬.-రాగము భైరవి - ఏకతాళము.

పల్లవి.

గొబ్బియనుచుపాడరే కుండలీశయనునకును॥

అను పల్లవి.

ఐర్భరంపుభక్తితోనునిటలమందుసూటిజేర్చి । గొబ్బి ।

చరణములు.

నాదానుభవనునకునునాగేంద్రశయనునకును - నార
దాదియోగిబృందమునమ్మియున్న బ్రహ్మమునకు॥ గొబ్బి॥
ప్రణవాదినాదములు భోరుకొని మ్రోయుగాను - మాన
యోగులందరును మారుతమునుగూడివేగ॥ గొబ్బి । మ
ట్టుగలిగిచట్టలోన దిట్టముగను దిరుగుచుండిన - గుట్టుదె
లిసినాసికములా నీటుగానుసూటిజేర్చి॥ గొబ్బి॥ ప్రణవమ
రుచుమదినిదలచిపలుకుయందుమనసునిలిపి - పరమాత్ము
నిభజనజేయుచుబాగుమీరను॥ గొబ్బి । కంటిపాపలంట
బట్టికొండలారువేగదాటి - మంటజేసిపాపములను ఒంటి
స్తంభపుమేడనెక్కి॥ గొబ్బి । సూర్యసోమవీధులందు శే
షాచలయోగినేలిన - సారసాక్షుడైనశ్రీచంచురాజగురు
ప్రసకును॥ గొబ్బియనుచుపాడరేకుండలీశయనునకును ॥

౯౭.-రాగము - అనంతరైరవి-చాళితాళము.

పల్లవి.

హేచ్ఛరికగురురాజ యోగిజనహృదయ

అను పల్లవి.

హేచ్ఛరికపరమాత్మ - యొలుకనుగుణార్త । హేచ్ఛ ।

చ రణ ము లు.

అందరానివోటలనందముగను - చందంబు తెలియు
దురుసంతోషమునను - సందడిలేకుండసకలంబుమఱచి-
ఉండువనిచూచెదరు పొందుబాటుకను || హెచ్చ || కోటి
సూర్యులకాంతిమేటిరత్నములు - సూటిగాచెక్కినశయ్య
పై నీవు - వీటుగానుండువనినిటలమందునను పాటబాడు
చునుదురుబోటులందరును || హెచ్చ || మునివరులందరు
నుమురియుచుండగను - మానయోగులుగూడి మక్కువ
లరగను - మానసమందుశధ్యానంబుతోను - వేణునాద
మువినుచువిమలవీనులను || హెచ్చ || సోహమనిపలికెదవు
సాంపుతోడుతను - సకలజీవులయందు సత్యంబుగాను -
శేషాచలయోగిని శ్రీకరంబుగను - స్థిరముగానేలితివి శ్రీ
చెంచురాజగురుకృపను || హెచ్చరికగురురాజ ||

౯౮.—రాగము. శహన - ఏకతాళము.

పల్లవి.

లాలిముద్దులహంస లాలిపరమాత్మ ||

అను పల్లవి.

లాలిముక్తికాంత-లాలిశ్రీకాంత || లాలి ||

చ రణ ము లు.

శ్రీగురుపాదములుచిత్తమునగోరి - సేవగావింపుడీస్థిర
బుద్ధిమీఱి-నకలంబుమఱచియాసత్యమునుజేరి-సర్వయో
గులహృదయసాక్షికలుషారి || లాలి || ముగ్గురుమూర్తులు
ముందుగానిలిచి - బాగుగానూచెదరుపాలతిపూరించి-మ

కుక్కువతోరేచించెదరుమగువనీతోట్టి - పింగళయిడగొలు
 సులనుప్రేమతోబట్టి || లాలి || సూర్యనరత్నాలమేడలో
 పలను-నీటుగాపవళించినిదురబోవగను - పాటించియోగు
 లుప్రస్తుతించుచును - నటనములుచేసెదరునిటలమందున
 ను|| లాలి|| కమలాక్షిముఖముసోమునిగేలినేయ - కులుకు
 పలుకులుచిలుకపలుకులనుగెలియ - కుండల్పైనుండికు
 లుకుచునుమెఱయ - కూడెదరుపవనమునుసూటిగాగది
 యు|| లాలి|| ఆరుకొండలమీదనరుదుగానీవు - మెఱయు
 చుందువుమేటిపరములోపలను-పరబయలుదైవమనిభక్తి
 తోదలచి-వరములుగోరెదరువాంఛతోడుతను|| లాలి|| శృం
 గాటకమునందుసాంపుతోడుతను - సోహమనిపలుకుచు
 నునుస్థిరంబుగను - సర్వకాలములందుపాక్షిగానిలచి-
 శేషాచలయోగికినిసేవగావించి|| లాలిముద్దు||

—*(వకుళాభరణదాసుగారి కీర్తన)*—

౯౯.—రాగము - సావేరి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

శ్రుణుగురువాక్యంచితయతత్పదం||

అను పల్లవి.

చింతయపరబ్రహ్మనందబోధం|| శ్రుణు||

చరణములు.

త్యక్త్వామలమూత్రదేహం-భక్త్యాభజనస్థురునిర్దో
 హం|| శ్రుణు|| అజ్ఞానతమాపటలాంశుమంతం - ప్రజ్ఞానం
 బ్రహ్మనిత్యాజ్ఞానయంతం|| శ్రుణు|| నిత్యానిత్యవిమర్శనశీ

లం-తత్వమసీతివాక్యానుకూలం॥శ్రుణు॥ సహజామనసక-
యోగవిలసితం- అహంబ్రహ్మస్తీత్యనిశంపచంతం॥శ్రుణు॥
మాయాజగద్భాంతివిరహితం - అయమాత్మాబ్రహ్మమి-
తివదంతం॥ శ్రుణు॥ వకుళాభరణస్తోత్రపాత్రం - పోకల-
శేషాచలస్యపవిత్రం॥ శ్రుణు॥

౬౫.-రాగము ధన్యానీ - ఆదితాళము.

చల్లవి.

ఎక్కడతిరిగినలేదురా- జీవన్ముక్తి-పెక్కుదెరగులభ్ర-
మసిచెడకురా॥ ఎక్కడ ॥

అనుచల్లవి,

నిక్కముగానేదెల్పెదనీకు - చక్కగానామాటనమ్మి -
టక్కుడమరకములవిడిచి,దిక్కుసద్గురుపాదమనరా॥ఎక్క॥

చరణములు.

జీవహింసలు వలదువలదురా - ఈతనువులోపల దే-
వుడేజీవసాక్షిరా - గవ్వకుకొఱగానిగురువుల - సవినయు-
డై సేవజేసిన అవగుణంబులుమానుషద్ధతి - లవలేశమైన
దెల్పలేరు॥ ఎక్క॥ నిత్యసత్యవ్రతుడుగావలెరా- భగవద్గీ-
తఅత్యంతభక్తితోనమ్మవలెరా - క్రతువులుదాసములు-
యెంతో- అతులితంబుగజేసినను - జితేంద్రియండుగా-
కను-సచ్చిదానందునిగాంచనేరవు॥ ఎక్క॥ దొంగబుద్ధు-
లువిడువవలెనురా - గుంటగట్టునకొంగవలెను నుండబో-
కురా - సంగరహితుడైనగురునిసాంగత్యమును జేసియ-
ష్టాంగయోగమహిమను-రంగుగానుదెలియనేరక॥ఎక్క॥

మేలుకీడులురెండుసముముగా - నిశ్చలత- తలచిత స్తయ
 మొందవలెనురా- ఫాలభాగమధ్యమందున- నీలతోయ
 దవిద్యుల్లేఖ - చెలువుగానుదానితుదను- నలలితాపర
 మాత్మజూడక॥ఎక్క॥ ప్రణవమెప్పుడుబలక-వలెనురా-ని
 త్యమునుపరమహంససోహమనవలెరా - అణవాదిపంచ
 మలముల- అనుదినంబునుతోలచివైచి- అణకువతోడు
 తహంసపంచాక్షరినియెన్న నేరక॥ఎక్క॥ ధరనుశేషాచల
 గుడుడురా నిక్కముగనరహరినారాయణుడేరా- అరమర
 లేలరయికను స్థిరమతినిఱునినీవు- ధరణివకుళాభరణదా
 నుని-ధీరవాక్యమునెరనమ్మక॥ ఎక్కడ ॥

—*(తేగరాయ భక్తునికీర్తన)*—

గంగ.—రాగము. వరాళి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

నాదమువినరా జీవా॥

అనుపల్లవి.

నీకిదెవరమునకుత్రోవ॥ నాదము ॥

చరణములు.

నాదముదశవిధనాదంబులునై - మోదమలరగనుపాదక
 యున్నది॥నాద॥అష్టాక్షరినిదలచి-నీవప్యమదంబులనణచి-
 అప్యకమలముననానందింపుచు అప్యపురంబుల- అంతుదె
 లునుకొని॥ నాద॥ సోహంబనినీవుదలచి- హంసోహంబని
 నీవుకలసి । సోహంబనితాచాక్కుచునిరతము- సోహబ్ర
 హ్మముచోటుదెలుసుకొని॥ నాద ॥ ఇడాపింగళుగడచి -

నడినాడిమధ్యమునవిలచి । నాటకధారునినయ నమధ్య
మున- నాడుచుపాడుచునానందింపుచు॥ నాడ॥ శేషాచల
గురుడలచి-సివు- శ్వేతలింగమునుదెలసి । శ్వేతలింగము
నుసేవసేసినను-పాతకంబులునుబాసిపోవునిక॥ నాడ॥ బా
గుమీటగాను - భువిలోభక్తిసల్పుచును । భవభయంబు
లనుబారదోలెనని - బాగుగదెలసిన తేగరాయఁడని॥నాడ॥

—*(దత్తాత్రేయులవారి మంగళం.)*—

౧౦౨.—రాగము మరట - ఆదితాళము.

పల్లవి.

మంగళం- మంగళం॥

అ సు ప ల్ల వి.

సద్గురుదేవా-మంగళం-మంగళం॥

చ రణ ము లు.

నాదబిందాయె బిందునాదమాయె - బిందుబీజమునం
దుభేదములాయె - బిందుబీజమునందుభేదము దెలిసితె
సందేహములేదాయెసర్వముతానాయె॥ మం॥ సత్తుతానా
యె చిత్తుతానాయె - సత్తుచిత్తులురెండుసమరసమాయె -
సత్తుచిత్తులరెండుసమరసము తెలిసితె,వత్తిలేనిజ్యోతివెలు
గుతానాయె॥మంగళం॥ క్షరముతానాయెఅక్షరముతానా
యె - క్షరముఅక్షరములురెండుశాశ్వతమాయె క్షరముఅ
క్షరములగెంటిశాశ్వతముతెలిసితె. అమనస్కంబాయె -
అంతతానాయె॥మంగళం॥ మాయకులోనాయెమాయకు
మీదాయె - మాయయిరువదియైదు మర్తములాయె-మా

యయిరుపదియైదు మర్తములెలసి తె-చూయమా యమా
యెమరియేమి లేదాయె॥మంగ॥ చూపుతానాయెచూపుతా
నాయె-చూపురూపులరెంటిచూపుతానాయె- చూపురూ
పులరెంటిచూపుతానెలిసి తె- పాపములేదాయెపరమపద
మాయె॥ మంగ॥ నేనునీవాయెనీవునేనాయె-నీనామర్తము
లన్నినిజబోధలాయె - నీనామర్తమునిజముగా తెలిసి తె-
మానాభిమానముమరినిల్వదాయె॥ మ॥ అంగలింగమా
యె లింగలింగమాయె-అంగలింగముసండుఅనుభవమా
యె-అంగలింగమురెంటి అనుభవము తెలిసి తె-లింగరూప
మాయెలీలతానాయె ॥ మం ॥ గురుశిష్యుడాయె శిష్యు
డుగురుడాయె - గురువుశిష్యులసండుగుఱుతోక్కటాయె
హరియుదత్తత్రేయగురుడని తెలిసి తె- యెఱుకనిత్యమా
యె యేమిలేదాయె॥మంగళం॥

—*(పోకలశేషాచలాహ్వయుని మంగళం)*—

౧౦౩.—రాగము సురట - చాళితాళము.

పల్లవి.

మంగళంమంగళం- సద్గురుదేవామంగళం- మంగళం

అను పల్లవి.

మంగళం-మంగళం సద్గురుదేవామంగళం-మంగళం

చరణములు.

నిగ్గూఢ్యానులై నిశ్చయభక్తితో- నాడిహంసలవెంట
మాటిగదిరుగుచు నాటకుడున్నట్టికుండలివెలిసిన - నార
దాదియోగులునమ్మిన దేవునకును॥మం॥ప్రణవాదినాదము

లుషిక-టిల్లుచు లేచి - వీనులయందునవంతగ మోయగ -
మనసులియ్యము చేసిమరిసద్గుణినక నుమానసమందునధ్యా
నము చేయుచు॥ మం॥ సర్వాంతర్యామియై నిర్మలకారుడు
సహసా గిరమందునసాంపుతోపవళించి సర్వసాక్షియైసర్వ
ముతానై - చలనములేనట్టి సర్వార్థగురునకు॥ మం॥ శే
షాచలయోగినిశ్రీకరంబుగనేలి - సర్వయోగులుమెచ్చని
ర్మలహృదయుడు సాకారరూపమై నిగమాంతవేద్యుడై
సృష్టిలోవెలసిన శ్రీచెంచురాజగురువునకును॥మంగళం॥

—*(నాసరునుహమ్మదుగారి మేలుకొలుపు.)*

౧౦౪.—భూపాలరాగం - చాపుతాళం.

మేలుకొనుమీ-తత్పదంబును - మేలుకొనుమీ-త్వం
పదంబును - మేలుకొనుమీ - అసిపదంబును-మేదినిలో
వెలిని - ఆత్మామేలుకొనవే॥ మేలు ॥ మేలుకొనకున్నావు
యిహములో, మేలుకొనకున్నావు షరములో, మేలుకొ
నకున్నావు-యీయిలకాలమధ్యములో॥ఆత్మామేలుకొన॥
తోలునోటనుతాలుమాటలు - తోసిపలుకుదురింతెకాకి
ల, లేదుజననము లేదుమరణము-లేదునీకెప్పుడు॥ఆత్మామే
లేదుజననము లేదుమరణము - లేదుమృత్యువులేదుసర్వ
ము - లేదులేదనిపలుకు ప్రణవము - ఆదిగనుగొనునూ॥
ఆత్మామే॥ మేలులోవెలిమేలుదెలిసియు, మేలులోవెలిమే
లుగలసియు, మేలులోవెలిమేలునరసియు-మేలుకొమ్మనవే
ఆత్మా ॥ వాదులాడుచువారువీరని- భేదమున-యేమోద
మెటుగక, లేదుజననము, లేదుమరణములేదునీకెప్పుడు॥

ఆత్మా ॥ ధిట్టముగ మేల్కొల్పజాలక - యిట్టియాత్మను నె
న్నమానన, ధిట్టపదవని నిశ్చయించిన నీరసంబయ్యె ॥
ఆత్మామే ॥ చాలుపుష్పయుమేలుకొమ్మని - గాలమూర్ఖ
లుమూలమెఱిగిన, ఫాలలోచను విష్ణుకమలము - బోల
జాలుదురే ॥ ఆత్మా ॥ ఇట్టియాత్మకునిద్రమెళుకువ-పుట్టబో
దనిగుట్టుదెలిపిన, గట్టిగాలబుకరుణానాసరు వట్టిమాటల
ను ॥ ఆత్మామేలుకొమ్మనవే ॥

—**(మేలుకొలుపు)*—

౧౦౫. - రాగము. భూపాల - చాపుతాళము.

మేలుకొనవే - తారకంబున, మేలుకొనవే - రాజయో
గము, మూలమునినవే - శివునిగనవే - ముక్తిగై కొనవే ॥ జీవా
మేలుకొనవే ॥ భూతపంచకమైనగృహమున - నూతగా
గొనివిషయసుఖమున, దాతయీశ్వరుడై తిగదనీవికను
మేల్కొనవే ॥ జీవా ॥ మానసాదిగుణేంద్రియంబులు - మ
నసుతనియగసంచరింపంగ, పూనిలై జనుడై తిగదనీవిపుడు
మేల్కొనవే ॥ జీవా ॥ ప్రజ్ఞలెల్లనుమాని నీనిజపాన్పుపై
పవళించినాడను ॥ ప్రాజ్ఞుడై యానందభోగము ప్రబలమే
ల్కొనవే ॥ జీవా ॥ చూడయిరువై యెదుగురునిను - చుట్టు
కొనియున్నా రుపసులకు ॥ యేడుమేడలబాడగని నీనిపుడు
మేల్కొనవే ॥ జీవా ॥ ఇట్టివారలుజంటలై - మూడింటిలో
నడిమింటవచ్చిరి ॥ ఘంటకొట్టిరి వెలుగుగనియా-రింటమే
ల్కొనవే ॥ జీవా ॥ పాలపశ్చిమవీధివెంటనుతూర్పుగా - పై
దిడ్డిదెఱచుక ॥ గాలినడిచేవిధముయన్నది - కనుచు

మేల్కొనవే ||జీవా||

◆◆*(మేలుకోలుపు)*◆◆

గం. - రాగము. భూపాలం - చాళురాలం.

పల్లవి.

హరిహరి-ఓజీప - అనంతజన్మలై త్తివేసరితివి । మేలుకో ।

అను పల్లవి.

హంసోహమనెగురునిపాదపద్మంబులు-సేవింపగంటివి||
మేలుకో||

చరణములు.

శివుఁడనితెలియక జీవుండననుకొంటి - జన్మమునమ
సెను ||మేలుకో|| మూలాధారపరాశక్తి కుండలినడుమ-
కళలుప్రకాశించె ||మేలుకో||జీవా || నాల్గదళపద్మనడుమ
గణపతితోను - వల్లభశక్తితానై యున్న శ్వాసమునా ।
అరునూర్లుగణపతికర్పితముగాజేసి - హంసోహమనేజీవా||
మేలుకో||జీవా|| స్వాధిష్ఠమునబ్రహ్మసరస్వతితోగూడి - స
ర్వముతానైనశ్వాసమునా || ఆరువేలుబ్రహ్మకర్పితముగాఁ
జేసి - హంసోహమనేజీవా-మేలుకో||జీవా|| మణిపూరక
మునవిష్ణు - లక్ష్మితోగూడుక - సర్వము తానైనశ్వాస
మునా । ఆరువేలువిష్ణుకర్పితముగాజేసి-హంసోహమనేజీ
వా - మేలుకో||జీవా|| హృదయపద్మంబున-శివుఁడుపార్వ
తితోగూడి- అంతతానై యున్న శ్వాసమునా । ఆరువేలు
శివునికర్పితముగాఁజేసి - హంసోహమనేజీవామేలుకో
జీవా|| కంఠపద్మంబున జీవుఁడుమాయా శక్తినితాగూడి

౧౦౭. —*(శివరామదీక్షితులవారి వచనములు)*—

పదముజెందకము క్రిపదవిగలుగదు - మంచి-బుధులనే
వలేకతత్వధబోతెలియదు - నీతనూద్యవములుఅతిసూక్ష్మ
ములుతుదతృష్ణలనెవెలలులేని గురుపదము - కులముగో
త్రనామధేయగుఱుతులేకనిపుడు విలయవృద్ధత్యములనువె
లయబొందలేక - గుఱుతుగవర్ణావర్ణములనరయలేక - సర్వ
పరిపూర్ణమైయించుకబాధలేక - తరతరభావంబుతగులక
కాలాంతరములేక - పరతత్వమైనగురుపదము ! పట్టిమూ
టకట్టరానివట్టివుత్తబట్టబయలునై - యిట్టిదియని వచి
యింపరాకగను బడనశక్యంబైనిండిన గురుపదము॥ నీమ
కర్తములనేనిష్టలేకనిపుడు - భూమ్యాదిపంచ భూతముల
పాలుపులేక - కామాదిశతృవర్గవికారిగాకధర్మార్థకామ
మోక్షములసత్కాంక్షలేక - భ్రామికలనుబెంపారనిశేవలా
త్కారాముడైనశివ - రామదీక్షితునిగురుపదము జెందక
ముక్తిపదవిగలుగదు ॥

—*(అప్పగురునికీర్తన)*—

౧౦౮. —రాగము. శాధనావక్రియ - చాళుతాళము.

పల్లవి.

అదిగోచూడండిగురుపద మిదిగోజెలియండి॥

అను పల్లవి.

అదిగోచూడం డదరకబెదరక - కదలక

మెదలకవదలక యున్నది॥ అది॥

చ రణ ములు.

పట్టిమాటకాదుదానిపట్టబోతెరాదు - దిట్టముగాదా
నిగుట్టుతెలిసితె బట్టబయలునై గట్టిగనున్నది || అది ||
మత్తులై నవారుదాని మర్తమెఱుంగలేరు - ఉత్తదిజగమని
చిత్తమునిలిపితెనత్తుచిత్తుగాకసమరసమైనది || అది || నలు
పుయెఱుపుగాకధూసరితెలుపుమెఱుపులేక - మెలకువతో
దానికీలుకెలిసితె - వెలుపలలోపలయేకమైయున్నది || అది ||
గొప్పకొంచెమనకకనుతెప్పపాటులోగా - అప్పగురునిమది
నెప్పుడుతలచితెతప్పకయెందునుయొప్పుగనున్నది || అది ||

—*(రామకృష్ణయ్యగారికీర్తన.)*

౧౦౯.—రాగము. ఆనందజైరవి - ఆటతాళము.

పల్లవి.

వెయ్యరా - భేరివెయ్యరా - గురుమండ

లీలో-కొట్టరాధంకాకొట్టరా||

అనుపల్లవి.

అయ్యగారిభావమందిన - అచలులకుజన్మంబులేదని || వె ||

చరణములు.

పంచభూతములతోను సహితమైనయెఱుకవిడువని -
మించినభావంబులెల్లపంచనలుకూడవనుచు || వెయ్య || లేత
తోచుదేహములలో-లోతుయేమోతెలియదిలను | పాత
కులు అయిననరులు భ్యాతిగాచెడిపోదురనుచు || వె || ము
దురుయెప్పుడుసత్యమనుచు వదురుచుందురుసకలజనులు -
బదులుయేమొతోచనట్టిభాగ్యహీనులకందరాదని || వె ||
ఇలనుతెలియకసకలజనులు కల్వరింతురుగాని భువిలో -

సలలితనిజబోధవారికి సర్వకాలము పొందదనుచు । వె ।
 లోకులమాటలుయెప్పుడు కాకులకూతలుయని-లోకమం
 దునయెఱుకవిడువని లోకులకునర్థంబుగాదని । వె । మూ
 దుమేనులునమ్మియున్న గూఢమైనాయెఱుకవిడువని । గాఢని
 వ్త్వనునమ్మియున్న ఖరములకు తెలియంగరాదని॥ వె । రజ్జ
 సర్పవతుగనుండే ముజ్జగంబులువిడుచురీతిని - సజ్జనులనా
 శ్రయించినదుర్జనత్వము విడిచిపోవని । వె । వంధ్యపుత్ర
 వతుగనుండే సంధియేమొ తెలియదిలను- బంధనములచే
 తదగిలేవారికిభావంబులేదని॥ వెయ్యి ॥ శివరామదీక్షితుల
 సవరణభావంబుగనని-కావరంపుజనులకెల్లనుసావధానత
 గలుగదనుచు॥ వె॥ సూటిదగిలిరాజపేటబాటకెలిసిపోవనే
 రని-బూటకులకునిదియుగాదనిబుధులచేతను జెప్పబడున
 ని॥ వె॥వాసిగావల్లూరిలోనుభానురంబుగ మెలగుచుండిన-
 భూసురునిభావమెప్పుడువనుధలో జెప్పంగబడునని॥ వె॥కా
 మకృష్ణయరచనజేసిన రహస్యవచనములోనియర్థము-భూ
 మిమీదనుసంచరించెబుద్ధిహీనులకందరాదని॥ వెయ్యిరా॥

—*(నుబ్బకవిరాజగారికి ర్తన.)—

౧౧౦.—రాగము. నాదనామక్రియ - ఆదితాళము.

చల్లవి.

ఏదిరాజననమరణము-నిజబోధగనిన॥

అనుచల్లవి.

లేదురామోక్షనరకము । ఏది ।

చరణములు.

ఏదిరాజననమరణములేదురాపరిపూర్ణమందున- వేద
శాస్త్రభ్యాసులను-మతవాదులను విడనాడెవారికి॥ ఏది
తానువచ్చిన చోటుదెలియదు - తనతోటిసర్వముతర్లిపా
య్యేబాటదెలియదు - లేనిపోనిస్వప్నమందున యేనుగు
లుగుట్టలురథములు సేనలుసేనాధిపతులు యోనిసంభవ
మైనతనువులు॥ఏది॥రాజులేదుమంత్రిలేదురా - రాజొక్క
డుంటే-గాజుకడియముయెందుకొనురా - రాజులేనికయ్య
మాయెను రాజ్యకాంక్షలుదబ్బరామెను - వాజిపేయులు
సోమయాజులు వాంఛకలలోవార్తలాయెను॥ఏది॥ దిక్కు
లేనిదొరతనము-దిక్కునేదుంటే- నిక్కముయీజగముతా
నురా-దిక్కులేనితనువుయిలపై పెక్కుశాస్త్రములగాధ
ఒక్కరెప్పపాటులోపల బొక్కపెట్టునిక్కుజీవుల ॥ ఏది ॥
ఎన్నటికినమ్మరానిది-క్షణభంగురమిది - యెన్నిపేర్లుపెట్టు
కొన్నది - తన్నుదానుగన్న మోక్షంబన్నమాటలుసున్న
లాయెను- ఉన్నదేపరిపూర్ణమందుననిన్ననేతెరదీసి నప్పు
డే॥ఏది॥తల్లియీలింగాంగమందురు-తర్వాతదాని-పిల్లలు
సూలాంగమందురు - తల్లిస్వప్నముపిల్లజాగ్రతతల్లిదారిపి
ల్లకాయెను-యెల్లవారిబ్రతుకుభాగ్యము లెల్లజాడను తె
ల్లనాయెను॥ఏది॥చింతచింతలుతోలుబొమ్మలు-పరిపూర్ణజల
ధిలో-ముంతలుయీకీలుబొమ్మలు - భ్రాంతిరహితమైనగు
మని చింతజేరిపోడశాక్షరిసంతతముద్వాదశాక్షరి చింత
నజేసెనువారికి॥ఏది॥నీవుబయలుబోపలుంటివి-నీయందుబ
యలు-నిండియున్నదెలుగవై తివి- నీవుబయలుసూచనై

లేనివివచనాత్రమునిలువలేవు- కేవలమునీకావలీవలస్థావ
రముపరిపూర్ణమాయెను. ఏది. నందియముతీరేనేటికి-మా
యిందుకూరి-యిందుధరునిశిష్యకోటికి-యెందరులేదన్న
బయలుయెందుజూచినసందులేకను - అందరిలోనుబృహవి
రాజనుభవార్థమునిచటదెల్పెను || ఏదిరా ||

—*(కాలువకోటప్పగారియచలకీర్తన).*

౧౧౧.—రాగము. తోడి - చాపుతాళము.

పల్ల

నమ్మిశిష్యులగాంచుమని శివరామదీక్షితులన్నది ||

అనుపల్లవి.

కమ్ముకొనిబ్రంహ్మాండమంతయుకదలకగుడుచున్నది || న ||

చరణములు.

చలికియెండకువానకెప్పుడులలసపేమియులేనిది-పలు
కుభావంబుదదిగో పరబ్రహ్మరూపది || నమ్మి || ఆదిమ
ధ్యాంతములు లేని యచలమైతానున్నది-సూదిమోపను
నందులేకను చూడశక్యముగానిది || నమ్మి || పరమపదకై
లాసభావముగురువరేణ్యులకెఱుకది - ధరణిలోపలమూ
ఢమతులకుఁదలఁచనలవియుగానిది || నమ్మి || పుట్టుగిట్టులు
బొరయకెప్పుడుబట్ట బయలై యున్నది - గుట్టుదెలియకన
రులుయముని పట్టుబడిచనిపోయెది || నమ్మి || పంచభూతము
లెఱుకగూడి ప్రపంచరూపకమైనది - గాంచనేరకదుర్జనా
వళి ఘనమునీచములెన్నది || నమ్మి || జడలుదాల్చిజపితులై
ననుపుడమినదిగనరానిది - ఘడియలోగనవచ్చుగురునిక

భిక్షుఖంటై యున్నది॥నమ్మి॥ కులమునాచారంబులెన్ని న
కుటిలులనుఖండించెది - చలనయచలపుసంధితెలిసినజగ
ద్గురువులమహిమది॥నమ్మి॥ కలయుమేల్కనిగాంచియణగి
నక్రమముగానేగుఱుతది - ఎఱుకజేసినవేదశాస్త్రము లె
ఱుకజేవినసాంపవి॥నమ్మి॥ ఎఱుకచూచి యెఱుకబాసియె
ఱుకెచనిపోచున్నది - ఎఱుకబాసినబ్రహ్మవేత్తలుయెఱుగ
నికనేమున్నది॥నమ్మి॥ నామరూపక్రియలులేకనునరులకది
గనరానిది - స్వామిగాలబుగారికృపనుభక్తులపరమైనది॥
నమ్మి॥ సాధనేమియులేకసద్గురుబోధరూపకమైనది - గాధ
లన్నియువీడజేసిన గాలబుగురుకరుణది॥నమ్మి॥ ఎఱుకజగ
ములున్నవనిబయలెన్నదెఱుగకనున్నది - మీఱకసద్గురు
సాక్షిశిష్యులకోరియుపదేశించెది॥నమ్మి॥ దారిద్ర్యనూతగూ
లినధనికునిచందంబది - అరుగుకరుగు పరుగువరుగుమొరు
గుతరుగులులేనిది॥నమ్మి॥ హరిహరబ్రహ్మదియోగులుపరమ
పదమనదగినది - గురుకీలుదెలిసినభాగవతులకృష్ణదాసుని
కవిత్వది॥నమ్మి॥ చెప్పిద్వాదశిగురుడుగాలబుజేరియూరికె
యున్నది - తప్పెపోడశికాల్వకోటప్పబయలై యున్నది॥న॥
—*(పోకల శేషాచలాహ్వయని అచలకీర్తనలు)*—

౧౦౧ — కాగము నాట - ఏకతాళము.

పల్లవి.

మందనంబారించెద సందియంబులెల్లవీడి-సదా॥

అను పల్లవి.

మందహాసమందరపూర్ణండువదనగురునికిపుడువంద॥

చ రణ ము లు.

నాదబిందుకళాతీత-ద్వాదశాక్షరీభావము - మోదమ
లరసాదరమునబోధ చేసినసాధునకును || వందనం || మిథ్యాజ్ఞ
గద్రాంతిభ్రూమధ్యగతాపోజ్యోతి-తథ్యమనుచు దెలియ
జేసినబోధగురుస్వాములకును || వంద || దారుపురుషరీతిగా
ను అరయ పోడశాక్షరనుచు - కరమమరక్తి దెలిపిన
వరగుణామణికినేడు || వంద || శశివిషాణములభంగినశ్వరం
బాయెఱుకయనుచు అశేషపరిపూర్ణమిచ్చిన-శేషాచలుని
గురునికిపుడు || వందనం ||

౧౧౩.-రాగము భస్మానీ - ఆదితాళము.

పల్లవి.

భ్రాంతినిరసనంబయ్యెడి భావాభావాతీతముగనరయ్యా!

అను పల్లవి.

శాంతస్వాంతులగుచునుమీరు

విశ్రాంతిమార్గమిదివినరయ్యా!

చ రణ ము లు.

అక్షులితశుద్ధస్ఫటికసంకాశాపో - జ్యోతియేయెఱుకని
దెలియరయ్యా-అతిధీరతతోనాయెఱుకనుగడచిన - గతి
యేసద్గతిగనరయ్యా || భ్రాంతి || మృగత్పస్థాంబుగ్రహణసా
మర్థ్యము-అగణితసాహసగుఁవంతులకునుగలదా - తగ
నారీతిగభ్రమములంబగు - జగద్వర్తనంబనియెఱుగర
య్యా || భ్రాంతి || శ్వాక్షరంబులమీఱినట్టియాచరవస్తుసాం
గత్యముగొనరయ్యా - హరిహరహీరాభ్యగర్భితములుల-

పరమనిక్షేపమేపరిపూర్ణమయ్య || భ్రాంతి|| కళశజలస్థచం
ద్రప్రతిఫలవత్ - అలరుచున్న దీకూటస్థయెఱుక - పలుకె
ఱంగులనుభ్రమలువలదికను - చలనరహితా శేషాచలము
నుగనరయ్య || భ్రాంతి||

౧౧౪. - రాగము నాదనామక్రియ - ఆటకాళము.

పల్లవి.

ఏమియుగానిదిది - ఇదియేమోగాని

అనుపల్లవి.

యేమనరాదిది || ఏమియు||

చరణములు.

నాదబిందులుగాక నామరూపములేక - వాదభేదములే
కపాదుకయున్నది || ఏమి|| ఎఱుకమఱుపులులేక యెగువదిగు
వలుకాక - యేమియుననరాక యేకమైయున్నది || ఏమి|| ప్ర
కృతిద్వయములేక బీజజడములుగాక - కనులపండువుగాను
గనుపించుచున్నది || ఏమి|| ఆనందమునుగాక ఆదితుదలులే
క - అఖండరూపమై అంతటనున్నది || ఏమి|| సత్తుచిత్తులుగాక
సాక్షిత్వమునులేక - చలనమించుక లేక స్థిరముగనున్నది ||
ఏమి|| పలుకన్నబలుకక తలపన్న దెఱుగక - చలికియులికిపడ
కనిలచితానున్నది || ఏమి|| కాళాకాలములులేక కారణము
నుగాక - కదలక మెదలకకళావీర్యమైనది || ఏమి|| భక్తియోగ
ముగాక శక్తిజ్ఞానముగాక - పరమభాగవతులకుపరిపూర్ణమై
నది || ఏమి|| పద్మరుకదూరచే శేషాచలాహ్వయుడు - సూరపు
వో దెలిసినస్వామియగుచలబ్రహ్మం || ఏమియు||

౧౧౫.-రాగము-పున్నాగవరాలి - ఆదితాళము.

పల్లవి.

ఎంతోవింతగనున్నదమ్మ-నద్దురునిపదము॥

ఆ ను పల్లవి.

ఎంతోవింతగనున్నదమ్మ ॥నద్దురుని॥

చరణములు.

ఎంతోవింతగనున్నదియెందునుతానేకమై-సందియం
బులులేక నెప్పుడుసాక్షిరూపముగానిగురుపదము ॥ఎంతో॥
శివుడువిష్ణువుగాకసృష్టికర్తయుగాక-సత్తుచిత్తులుగానిసత్య
మైనగురుపదము॥ఎంతో॥నామరూపములేక నారాయణు
డుగాక-నాదబిందుకళాతీతమైనగురుపదము॥ఎంతో॥ ఆది
శక్తియుగాకఆధారమునులేక-ఆపోజ్యోతియుగానిఅఖండ
మైనగురుపదము ॥ఎంతో॥ అట్టిదిట్టిదనరాకఆత్మనాత్మలు
గాక-ప్రకృతిద్వయములేకభాసిల్లుగురుపదము ॥ ఎంతో॥
అచలగురునికరుణచే శేషాచలాహ్వయఁడు - ప్రపంచ
భ్రాంతులులేని పరిపూర్ణగురుపదము ॥ ఎంతోవింతగ ॥

౧౧౬.-రాగము - నాదనామక్రియ-చాళితాళము.

పల్లవి.

వినరానదానందయోగి-నీవు ।

ఆ ను పల్లవి.

విననేర్చువనివిశదపఱుతుబై రాగి-వినరా॥

చరణములు.

మూడుయేరులుకూడినచోట-దాని-మూలమెఱుగక
నీవుమురియుచున్నావు॥వినరా॥ చచ్చిదానందమునమనీపో

లాహ్వాయుఁడు-చెప్పినభావముచర్చించిచూడరా||యోగి||

—*(వెంకటరావునారికీర్తన)*—

౧౧౯.—రాగం ఎఱుకులకాంధోది - ఆటతాళము.

పల్లవి.

ఆహాప్రపంచరహితమే - ఆదిమంత్రము||

అను పల్లవి.

మనశేషాచలగురుడుచెప్పిన - అచలమంత్రము ||ఆహా||

చరణములు.

ఆదితుదలులేనిదయ్య ద్వాదశాక్షరిమంత్రము=వృత్తి ప్రకృతిద్వయరహితమే పెద్దమంత్రము ||ఆహా|| సాధకవి ద్యులకందదయ్యస్వామిమంత్రము- ద్వంద్వములనునశింఖ జేసేదొడ్డమంత్రము ||ఆహా|| వరయోగులకు నలవికాదు వేదాంతమంత్రము- పరమజ్ఞానులుపట్టరానిపరిపూర్ణమంత్రము || ఆహా || కాలాకాలములేకగనుపించుమంత్రము - మూలములేనియెఱుకనువిడిచేముఖ్యమంత్రము || ఆహా|| రూపనామక్రియలులేనిపరిపూర్ణమంత్రము-గురు - గోప్యమైయిట్టిదట్టి దనరాకుండు విమలమంత్రము ||ఆహా|| ఎండిమావులపగిదినుండుబ్రహ్మాండమంత్రము-కడుధీరము తోలేలునుకొనినఘోషాక్షరిమంత్రము ||ఆహా|| తనువులునాల్గునులేనిపరతత్వమంత్రము - కనులుమూసిన తేర చిసనదాగనుపించుమంత్రము ||ఆ||-పరావరంబులుగడచినది పరిపూర్ణమంత్రము - పరమపదమైనయీబట్టబయి లేమంత్రము||ఆ||ఎఱుకమరుపులులేనివేదాంతమంత్రము-

ధరణిలో వెలసినవేంకటదాసుడు తరించిన మంత్రము | ఆహా

౧౨౦.—రాగము మళతు - చాళుశాళము.

పల్లవి.

మంగళం మంగళం-కేవలాత్మా-మంగళం - మంగళం

అను పల్లవి.

మంగళం మంగళం-కేలాత్మా - మంగళం - మంగళం ||

చరణములు.

మనోవాచామగోచరంబునునై మహాదహంకృతి రహితంబునునై - జననమరణసరణిగనుబడకనుజేయుఘనతరావ్యక్తావ్యక్తముగడచినయచలము || మంగ || మిథ్యాప్రపంచమువంధ్యాసూనునిపగిది - తద్ధితకరణములుచిత్తాదులును - అధ్యారోపాపవాదంబులునుగాని - బోధమాత్రములథిష్ఠానాతీతము || మంగ || పంచభూతములనకపంచవర్ణములనక - అంచితక్షానపంచేంద్రియములనక - పంచబ్రహ్మలు పంచాశద్వర్ణములనక - పంచవింశతిమీఱినచంచలరహితము || మంగ || సుతనరపశుపక్షిక్రిముకీటకాది - చరములుస్థావరసంతతియునుగాక - పరమేష్టివిష్ణుశివాదులునుగాక - పరాపరంబులుగానిక్షరాక్షరాన్యము || మంగ || సద్గుణములచేతనాచలాహ్వయుడు శ్రద్ధతోదలిసినశుభాచారము - భేదరహితముసాధకాసాధ్యమునాడబిందుకలతపరిపూర్ణము || మంగ ||

౧౨౦-శక్తిరసలు పూర్ణము.

152408

10875

రాజమోగ అష్టాంగమోగములు.

యమ = నైరాగ్యము గలగడము.

నియమ = పూర్ణభక్తిని పొందడము.

ఆసన = సదా సంతోషమును పొందడము.

ప్రాణాయామ = మనోవృత్తులు నిలుపుట.

ప్రత్యాహరి = నిత్యానంద వృత్తిని పొందడము.

ధ్యాన = సదా చిన్మయ స్వరూపమును జూచుట.

— ధారణ = నిశ్చల దృష్టిని ధరించుట.

సమాధి = పరిపూర్ణాచలమందు నిరంతరము పొందడమే

పూర్ణ సమాధి.

జ్ఞాని వ్యవహారములు.

1 వచ్చిచది విశువశు, 2 రానిదికోరశు, 3 సహజము మానశు, 4 అద్యేనానియందు యాశించకు, 5 కానిదా నియందు కోరికయుంచకు, 6 వెనుకటిదానియందు వేషక యుంచకు, 7 ముందుదానియందు ముచ్చటించకు, 8 అన త్యము పూనశు, 9 నిష్ఠ మరువకు, 10 నేను చేస్తానని యనకు, 11 వివరానిది వివశు. ఈరీతిని నీమములుంచే వాడే జ్ఞాని యనబడును సుమా?

ప్రశ్న:—విదేహకై నల్యము దేహేంద్రియములలో దేనికి సిద్ధించును?

ఉత్తరపు:—పంచమహాభూత నిర్మితంబులైన దేహేంద్రియములకు మోక్షము గావలయు నంటిమా? అత్మవాసస్థానమైన యీ శరీరము యెముకలు, నరముల మాంసము, చర్మము మొదలైన వాటితో నొక గృహమువలె నిర్మింపఁబడిన జీవత్వము గలిగి సర్వముచేరచున్నను చేతనత్వముగల యాత్మ వస్తువు దీనికంటే వేరై యుండుటచేత కేవల జడస్వభావంబైన దేహమునకు బంధమోక్షములు లేవనిన్ని, మరియు నీయములకు మోక్షము గావలయు నంటిమా? జ్ఞాప్రియములైన దున్న కర్మేంద్రియములైన దున్న రథముః హాస్యములవలె దేహమునకు వాహకములై బుద్ధియ సారథివలన దేహమును నడిపించుటయు బుద్ధిసహములేకుండిన తమ కృత్యములు జేయునేరక జడస్వభావములై యుండుట వలన జడములయిన యింద్రియములకున్న బంధమోక్షములు లేవనిన్ని, మరియు ప్రాణములకు మోక్షము గావలయునంటిమా జీవరూపమైన ప్రాణవాయువు దేహమునకు చేతనత్వమునిచ్చి దేహేంద్రియాదుల నడిపించినను గడియారపు యంత్రము స్వభావముచే చలించుటయేగాని తానేమియు నెఱుకుండుటవలన ప్రాణరూపమైన జీవహంసయున్న మనిన్ని చెప్పఁబడుచున్నది. లేక జీవరూపమైన ప్రా